



UHASSELT

KNOWLEDGE IN ACTION

Faculteit Bedrijfseconomische Wetenschappen

master in de toegepaste economische wetenschappen

Masterthesis

Impact van emoties op gerechtelijke beslissingen

Yoen Van Velthoven

Scriptie ingediend tot het behalen van de graad van master in de toegepaste economische wetenschappen, afstudeerrichting beleidsmanagement

PROMOTOR :

Prof. dr. Samantha BIELEN

BEGELEIDER :

De heer Diego VAES



UHASSELT

KNOWLEDGE IN ACTION

www.uhasselt.be

Universiteit Hasselt
Campus Hasselt:
Martelarenlaan 42 | 3500 Hasselt
Campus Diepenbeek:
Agoralaan Gebouw D | 3590 Diepenbeek

2023
2024



Faculteit Bedrijfseconomische Wetenschappen

master in de toegepaste economische wetenschappen

Masterthesis

Impact van emoties op gerechtelijke beslissingen

Yoeri Van Velthoven

Scriptie ingediend tot het behalen van de graad van master in de toegepaste economische wetenschappen, afstudeerrichting beleidsmanagement

PROMOTOR :

Prof. dr. Samantha BIELEN

BEGELEIDER :

De heer Diego VAES

Woord vooraf

Voor u ligt de masterproef 'De impact van emoties op rechterlijke beslissingen'. In deze masterproef ga ik dieper in op de mogelijke invloed van extralegale factoren op rechterlijke beslissingen binnen de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De focus wordt specifiek gelegd op de terreuraanslagen van 22 maart 2016 in Brussel als extralegale factor die de beslissingen van een rechter inzake asielberoepen mogelijk kan beïnvloeden. Deze masterproef werd geschreven om te voldoen aan de afstudeereisen van de opleiding master in de toegepaste economische wetenschappen, met de afstudeerrichting Beleidsmanagement, aan de Universiteit Hasselt.

Tijdens het schrijven van deze masterproef heb ik een diepere kennis ontwikkeld van de Belgische asielprocedure en de geassocieerde wetgeving. Tevens heb ik de kans gekregen om te leren over menselijke cognitieve processen en hoe deze beïnvloed kunnen worden door externe factoren. Tot slot heb ik een uitvoerig kwantitatief onderzoek kunnen uitvoeren waar ik een antwoord zoek op de vraag 'In welke mate hebben de terroristische aanslagen van 22 maart 2016 in Brussel een impact op de kans op een hervormende beslissing van de RVV, inzake verzoekers met een land van herkomst met een moslimmeerderheid?'.

Deze masterproef had nooit tot stand kunnen komen zonder de hulp van een aantal personen. Ik zou graag mijn promotor, prof. dr. dr. Samantha Bielen, en mijn begeleider, dr. Diego Vaes, willen bedanken voor de fijne samenwerking. Doorheen het schrijven van deze masterproef kon ik altijd rekenen op hun feedback, advies en begeleiding.

Tot slot wil ik mijn familie en mijn vrienden bedanken omdat ze mij altijd hebben gesteund doorheen het onderzoeksproces.

Ik wens u veel leesplezier toe.

Yoeni Van Velthoven

Hasselt, 6 augustus 2024

Samenvatting

De onafhankelijkheid van rechters is een fundamentele pijler waarop een democratische rechtsstaat steunt. Deze onafhankelijkheid brengt echter de verantwoordelijkheid met zich mee om alle individuen gelijk te behandelen en de geldende rechtsregels nauwgezet toe te passen. Desondanks toont de bestaande literatuur in meerdere studies dat de beslissingen van rechters beïnvloed kunnen worden door factoren die buiten de wet vallen. Concreet zijn rechters in hun besluitvorming niet immuun tegen de menselijke cognitieve processen, die gekend zijn voor hun neiging tot subjectiviteit.

De beslissing om een asielzoeker verblijf of bescherming te bieden in een land, is een rechterlijke beslissing die beïnvloed kan worden door factoren die geen rol zouden mogen spelen in deze beoordeling. Een onderzoek van Brodeur en Wright getiteld: "Terrorism, immigration and asylum approval." uit 2019 toonde aan dat er na de terreuraanslagen van 11 september 2001 in de VSA een statistische variatie bestond met betrekking tot asielbeslissingen. Deze statistische variaties in rechterlijke beslissingen na een terreuraanval werden ook waargenomen in andere landen. Zo levert een studie uit 2021, "Prosecution or Persecution? Extraneous Events and Prosecutorial Decisions." door Bielen en Grajzl bewijs voor dergelijke discrepanties in rechterlijke uitspraken in Nederland.

In tegenstelling tot andere landen is er nauwelijks literatuur beschikbaar die het effect van terreur op asielbeslissingen in België onderzoekt. De terreuraanslagen van 22 maart 2016 op de luchthaven van Zaventem en de Brusselse metro zijn wellicht de meest beruchte aanslagen die ons land in de 21e eeuw heeft meegemaakt. Deze masterproef richt zich daarom op de centrale onderzoeksvraag: "In welke mate hebben terroristische aanslagen een impact op de uitspraken van de rechters van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (Hierna: RVV) in de beroepen in volle rechtsmacht, ingesteld tegen beslissingen inzake asielaanvragen?"

Allereerst is het belangrijk om inzicht te krijgen in de asielprocedure in België en de manier waarop rechterlijke beslissingen beïnvloed kunnen worden door extralegale factoren. Dit wordt onderzocht door middel van een literatuurstudie, waarin ik de volgende deelvragen beantwoord:

- Hoe wordt het wettelijk kader voor asiel op internationaal en nationaal niveau, inclusief relevante verdragen en wetten, geïmplementeerd en toegepast in België, en welke instellingen zijn verantwoordelijk voor de uitvoering ervan? (Hoofdstuk 1)
- Op welke manier worden juridische beslissingen beïnvloed door extralegale factoren volgens de bestaande literatuur? (Hoofdstuk 2)
- Welke methodologische benaderingen worden in de literatuur gebruikt om de impact van extralegale factoren of gebeurtenissen op rechterlijke beslissingen te onderzoeken? (Hoofdstuk 3)

Na het verwerven van de relevante kennis werd er een empirisch onderzoek uitgevoerd. In dit onderzoek tracht ik aan de hand van een kwantitatieve onderzoeksmethode een antwoord te vinden op de volgende vraag: "In welke mate hebben de terroristische aanslagen van 22 maart

2016 in Brussel een impact op de kans op een hervormende beslissing van de RVV, inzake verzoekers met een land van herkomst met een moslimmeerderheid?"

Daarnaast worden er in het empirisch onderzoek ook enkele deelvragen onderzocht:

- Heeft het land van herkomst, wanneer dit een moslimmeerderheid betreft, een statistisch significante invloed op de kans van een verzoeker om een hervormende beslissing te verkrijgen bij de RVV?
- In welke mate beïnvloedt het land van herkomst, wanneer dit een moslimmeerderheid betreft, de kans op het verkrijgen van een hervormende beslissing voor een verzoeker bij de RVV?
- Hoe beïnvloedt het geslacht van de verzoeker de relatie tussen een land van herkomst met een moslimmeerderheid en de kans op hervorming van een CGVS-beslissing door de RVV?

De data voor dit empirisch onderzoek werd verzameld via de website van de RVV en ter beschikking gesteld voor deze studie door de onderzoeksgroep Beleidsmanagement van de UHasselt. Uit de gepubliceerde arresten werd voor deze studie een selecte steekproef gemaakt op basis van de volgende criteria: beroepen in volle rechtsmacht / Nederlandstalig / uitgesproken door 1 rechter / eindvonnis uitgesproken in het jaar 2016. Concreet werd er data verzameld voor alle Nederlandstalige beroepen in volle rechtsmacht die door één rechter werden behandeld gedurende de periode van januari tot en met december 2016. Uit de oorspronkelijke dataset, bestaande uit 1.761 individuele arresten, werden observaties met ontbrekende gegevens of observaties waarbij het land van herkomst niet kon worden vastgesteld, verwijderd. Als gevolg hiervan werden 20 observaties verwijderd, waardoor de uiteindelijke dataset bestond uit 1.741 arresten. Om te onderzoeken in welke mate een land van herkomst met een moslimmeerderheid invloed had op de kans op een hervormende beslissing bij de RVV, werd gebruikgemaakt van lineaire regressieanalyses. Hiervoor heb ik een *linear probability model* (LPM) toegepast, op basis van de *ordinary least squares* (OLS) methode. Daarnaast werd een verschil-in-verschil (DiD) onderzoeksopzet gebruikt om het effect van de terreuraanslagen van 22 maart 2016 op het verband tussen een land van herkomst met een moslimmeerderheid en de kans op het verkrijgen van een hervormende beslissing te schatten.

Hoewel verschillende studies in het buitenland wel een effect vonden van een terreuraanval op de kans van het verkrijgen van officiële vluchtelingenstatus of subsidiaire bescherming, werd in deze studie geen significant effect waargenomen. Concreet kan ik niet met zekerheid vaststellen of de terreuraanslagen van 22 maart 2016 de kans op het verkrijgen van een hervormende beslissing voor verzoekers uit landen met moslimmeerderheid positief of negatief hebben beïnvloed. Evenmin kan ik stellen dat deze aanslagen daadwerkelijk invloed hebben gehad op de beslissingen van de rechters binnen de RVV.

Gedurende 2016 werd echter wel een effect gevonden van het land van herkomst met een moslimmeerderheid op de kans op de hervorming van een beslissing van het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (Hierna: CGVS). Concreet vond ik bewijs dat verzoekers uit landen met een moslimmeerderheid tot 3,94% meer kans hadden op een volledige of gedeeltelijke hervorming van een CGVS-beslissing. Wanneer we echter enkel de

volledig hervormende beslissingen van de RVV bekijken, daalt dit percentage naar 0,92%. Deze bevindingen zijn in tegenspraak met de oorspronkelijke hypothese dat verzoekers uit landen met een moslimmeerderheid een kleinere kans zouden hebben op een hervormende beslissing.

Tot slot werd de interactie tussen het geslacht en de moslimachtergrond van verzoekers onderzocht. Bij het observeren van alleen volledig hervormende beslissingen werd geen statistisch significant effect gevonden. Echter, wanneer zowel volledig als deels hervormende beslissingen in aanmerking werden genomen, werd wel een significant effect waargenomen. Dit effect wees erop dat mannelijke verzoekers uit landen met een moslimmeerderheid een 2,47% kleinere kans hadden op een hervormende beslissing van de RVV tijdens het jaar 2016.

De resultaten die in deze masterproef zijn gepresenteerd, zijn gebaseerd op gepubliceerde Nederlandstalige arresten van de RVV. Voor toekomstig onderzoek raad ik aan om een grotere dataset te gebruiken, met eventueel de Franstalige arresten of een omvang van meerdere jaren. Het opnemen van Franstalige arresten in de statistische analyse, of een specifieke focus op deze arresten, zou namelijk tot andere inzichten kunnen leiden. Daarnaast is het mogelijk dat er andere factoren, die niet werden opgenomen in onze statistische analyse, een invloed hadden op de kans op een hervormende beslissing van de RVV. Het uitsluiten van deze mogelijk relevante variabelen kan ertoe hebben geleid dat de gevonden resultaten de werkelijke correlaties niet volledig weergeven. Toekomstig onderzoek zou daarom extra verklarende variabelen kunnen toevoegen om ervoor te zorgen dat de geschatte effecten zo nauwkeurig mogelijk zijn.

De bevindingen uit dit onderzoek zijn specifiek van toepassing op asielberoepen binnen de Nederlandstalige kamer van de RVV en kunnen niet worden gegeneraliseerd naar alle asielberoepen in België. Vanwege de kleine kans op een hervormende beslissing en het beperkte aantal observaties in de steekproef was het moeilijk om, met behulp van een verschil-in-verschil onderzoeksopzet, een significant effect van de terreuraanslagen op de kans op een hervormende beslissing voor verzoekers uit landen met een moslimmeerderheid vast te stellen. Daarom adviseer ik voor toekomstig onderzoek om eventueel gebruik te maken van data van asielberoepen in eerste aanleg bij het CGVS.

Inhoudsopgave

Woord vooraf.....	1
Samenvatting.....	3
Onderzoeksplan.....	9
Introductie.....	9
Vooroordelen en partijdigheid.....	9
Extralegale factoren.....	10
Onderzoek.....	11
Hoofdstuk 1: Internationale Bescherming.....	15
1.1 Introductie.....	15
1.2 Het recht op internationale bescherming.....	15
De verenigde Naties.....	15
Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens.....	17
Regelgeving van de Europese Unie.....	18
1.3 Belgische wetgeving en asielprocedure.....	19
1.4 Tijdlijn van de Belgische asielprocedure.....	20
1.5 Besluit.....	22
Hoofdstuk 2: Extralegale factoren en vooringenomenheid in juridische beslissingen.....	23
2.1 Introductie.....	23
2.2 De onpartijdigheid van rechters.....	23
2.3 Bewijs van de invloed van extralegale factoren op juridische besluitneming.....	24
Sportwedstrijden en juridische beslissingen.....	24
Cognitieve vermoeidheid.....	25
Bias op basis van naam.....	26
Terrorisme en juridische beslissingen.....	26
2.4 Besluit.....	28
Hoofdstuk 3: Methodologische benaderingen in de bestaande literatuur.....	29
3.1 Introductie.....	29
3.2 Empirische strategie van Brodeur en Wright (2019).....	29
Algemene methodologie.....	29
Assumpties.....	30
Beoordeling empirische strategie.....	31
3.3 Empirische strategie van Bielen en Grajzl (2021).....	32
Algemene methodologie.....	32
Beoordeling empirische strategie.....	34
3.4 Besluit.....	34
Hoofdstuk 4: Empirisch onderzoek.....	37
4.1 Inleiding.....	37
4.2 Hypothesen.....	38
4.3 Data.....	39
Beschrijvende statistieken.....	42
4.4 Methodologie.....	43
Deelvragen.....	43
Centrale onderzoeksvraag.....	45
Hoofdstuk 5: Resultaten empirisch onderzoek.....	51
5.1 Regressieanalyse: Deelvragen.....	51
Hervormd.....	52
(Deels) Hervormd.....	54
Bespreking van de resultaten.....	56

Rechters met voldoende ervaring - robustness check.....	57
Rechters met voldoende uitspraken - robustness check.....	58
5.2 Regressieanalyse: Centrale onderzoeksvraag.....	59
Hervormd.....	60
(Deels) Hervormd.....	62
Bespreking van de resultaten.....	64
Variërende bandbreedtes - robustness check.....	65
Conclusie.....	67
Beperkingen van het onderzoek en aanbevelingen voor toekomstig onderzoek.....	69
Bibliografie.....	71
Bijlagen.....	75

Onderzoeksplan

Introductie

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (Hierna: RVV) behandelt jaarlijks een groot aantal beroepen tegen beslissingen van het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (Hierna: CGVS). Het CGVS behandelt de eerste aanleg voor verzoeken om internationale bescherming. Asielzoekers die landen zoals België bereiken, hebben hun thuisland om uiteenlopende redenen verlaten, vaak op zoek naar veiligheid en bescherming. Bij een afwijzing van een asielaanvraag wordt de asielzoeker geconfronteerd met de mogelijkheid van uitzetting (art. 21 verblijfswet van 15 december 1980). De impact van een afwijzing kan niet worden onderschat, aangezien de consequenties levensbedreigend kunnen zijn voor de betrokkene (art. 48/4 verblijfswet van 15 december 1980). Aan de andere kant, als de uitkomst van de beroepsprocedure in het voordeel van de asielzoeker is, kan deze de status van erkende vluchteling of subsidiaire bescherming krijgen (art. 48/4 verblijfswet van 15 december 1980). Omwille van de mogelijke consequenties van de beslissingen van de RVV is het noodzakelijk dat deze beslissing gemaakt wordt op de meest correcte en meest onpartijdige wijze.

De toekenning van de vluchtelingenstatus verleent de asielzoeker bepaalde rechten en verplichtingen (Convention Relating to the Status of Refugees, 1951). Een asielzoeker moet dezelfde wetten volgen als iedere andere Belg maar heeft ook dezelfde rechten (Convention Relating to the Status of Refugees, 1951). Subsidiaire bescherming daarentegen betekent dat, hoewel de asielzoeker niet voldoet aan de criteria voor de vluchtelingenstatus, terugkeer naar het land van herkomst een ernstig risico zou vormen (art. 48/4 verblijfswet van 15 december 1980). Voor asielzoekers staat het verkrijgen van bescherming tegen de gevaren in hun thuisland centraal, en niet slechts het verkrijgen van een verblijfsvergunning.

Vooroordelen en partijdigheid

In de economie, en specifiek binnen de speltheorie, wordt de mens vaak gemodelleerd als een *Homo Economicus*, een rationeel wezen dat beslissingen neemt om zijn persoonlijk economisch nut te maximaliseren (Yamagishi et al., 2014). Deze benadering, waarin de mens als volledig rationeel wordt beschouwd, is echter bekritiseerd door diverse academici. Zo introduceerde Ralph Dahrendorf het concept van de *Homo Sociologicus*, waarbij hij benadrukte dat het gedrag van de mens ook sterk wordt beïnvloed door sociale rollen (Dahrendorf, 1965). Paul Hirsch ging nog een stap verder door de mens te beschouwen als een *tabula rasa*, een onbeschreven blad dat gevormd wordt door sociale waarden en normen (Hirsch et al., 1987). Deze perspectieven stellen de notie van de mens als objectief wezen in vraag, en benadrukken dat iedereen vatbaar is voor vooroordelen of partijdigheid, ook wel bekend als bias. Daarnaast heeft onderzoek aangetoond dat mensen vaak moeite hebben om bias in hun eigen handelen te herkennen (Pronin & Hazel, 2023). Aangezien mensen niet altijd rationeel handelen en beïnvloedbaar zijn door bias, kan dit ook een impact hebben op gerechtelijke procedures. Het is daarom van groot belang om de complexiteit van bias te begrijpen, vooral in contexten waar objectiviteit en onpartijdigheid noodzakelijk zijn.

Extralegale factoren

De literatuur biedt inzicht in de verbanden tussen externe factoren en ogenschijnlijk onpartijdige entiteiten. Zo tonen studies aan dat weersomstandigheden invloed kunnen hebben op de prestaties van aandelenmarkten in bepaalde landen. Zonnig weer bijvoorbeeld, leidt vaak tot een positieve stemming bij mensen, wat resulteert in betere beursresultaten (Hirshleifer & Shumway, 2003). Dit illustreert hoe emoties, voortkomend uit niet-gerelateerde bronnen zoals het weer, collectieve beslissingen in een ander domein kunnen beïnvloeden (Hirshleifer & Shumway, 2003). Hoewel deze bevindingen uit een andere context komen, zijn ze relevant omdat ze laten zien dat zelfs de aandelenmarkt, die als rationeel wordt beschouwd, gevoelig is voor externe factoren. In een juridische context is er onderzoek dat aantoont dat de uitslagen van sportwedstrijden rechterlijke beslissingen kunnen beïnvloeden (Chen & Loecher, 2019; Eren & Mocan, 2018).

Grote gebeurtenissen zoals terreuraanslagen kunnen eveneens aanzienlijke verstoringen in een land veroorzaken. Terreuraanslagen verminderen bijvoorbeeld vaak de toeristische aantrekkelijkheid van een land (Arana & Leon, 2008). Dergelijke gebeurtenissen kunnen ook juridische beslissingen, zoals die inzake asielaanvragen, beïnvloeden (Brodeur & Wright, 2019).

De bestaande literatuur toont aan dat extralegale factoren een impact kunnen hebben op rechterlijke beslissingen (Chen & Loecher, 2019; Eren & Mocan, 2018; Bielen et al., 2021; Danziger et al., 2011; Bielen & Grajzl, 2021). Echter, het grootste deel van de gevonden empirische bewijzen werd teruggevonden in de Verenigde Staten van Amerika (Hierna: VSA). Rechtssystemen verschillen echter aanzienlijk tussen landen, waardoor het niet mogelijk is om deze bevindingen zomaar te veralgemenen naar een land zoals België (Kruithof & De Bondt, 2017; Bersier et al., 2021). Deze masterproef heeft tot doel een grondige analyse te bieden van een specifieke extralegale factor, namelijk de terreuraanslagen van 22 maart 2016 in Brussel, en de mogelijke invloed daarvan op de beslissingen van de beroepscommissie van de RVV te onderzoeken.

De nodige data voor het uitvoeren van het empirisch gedeelte van dit onderzoek zal verkregen worden aan de hand van gepubliceerde arresten van de RVV met betrekking tot asielberoepen in de volle rechtsmachtprocedure. De dataset, ter beschikking gesteld voor dit onderzoek door de onderzoeksgroep Beleidsmanagement van de UHasselt, bevat 1.761 observaties, ofwel arresten, met informatie over relevante variabelen zoals land van oorsprong, datum van het arrest, de rechter, geslacht van de verzoeker en meer. De nodige informatie voor de literatuurstudie van dit onderzoek zal gevonden worden via zoektermen en opvolging van auteurs in verschillende online databases van wetenschappelijke artikelen en boeken. Ik maak gebruik van enkele zoektermen waarmee een literatuurstudie kan worden gedaan via de bibliotheek van UHasselt. Enkele voorbeelden van queries zijn: (impact OR influence) AND judicial decisions AND (external events OR contextual factors) en (emotions AND judicial decisions) AND literature review. Na het basisonderzoek wordt er dieper ingegaan op de auteurs en worden de zoektermen mogelijk uitgebreid of aangepast.

Onderzoek

De probleemstelling laat veel vragen onbeantwoord, met de voornaamste vraag geformuleerd als volgt: 'In welke mate hebben terroristische aanslagen een impact op de uitspraken van de rechters van de RVV in de beroepen in volle rechtsmacht, ingesteld tegen beslissingen inzake asielaanvragen?'. Om die vraag optimaal te beantwoorden, wordt in eerste instantie een uitgebreide literatuurstudie uitgevoerd. De literatuurstudie heeft tot doel om de bestaande literatuur grondig te verkennen en een basis te leggen voor het empirisch gedeelte van het onderzoek. Binnen de literatuurstudie worden drie onderzoeksvragen beantwoord.

1. 'Hoe wordt het wettelijk kader voor asiel op internationaal en nationaal niveau, inclusief relevante verdragen en wetten, geïmplementeerd en toegepast in België, en welke instellingen zijn verantwoordelijk voor de uitvoering ervan?'

Met deze onderzoeksvraag tracht ik het wettelijk kader rond asiel te onderzoeken, zowel op internationaal als nationaal niveau. Verder onderzoek ik de voornaamste instellingen, samen met hun taken en bevoegdheden.

2. 'Op welke manier worden juridische beslissingen beïnvloed door extralegale factoren volgens de bestaande literatuur?'

Met deze onderzoeksvraag tracht ik een verbeterde kennis te verkrijgen over het verband tussen extralegale factoren en juridische beslissingen. Ook tracht ik aan de hand van deze vraag te onderzoeken welke extralegale factoren een significante invloed uitoefenen en in welke mate dit gebeurt.

3. 'Welke methodologische benaderingen worden in de literatuur gebruikt om de impact van extralegale factoren of gebeurtenissen op rechterlijke beslissingen te onderzoeken?'

Deze vraag is essentieel om inzicht te verwerven in de methoden die in de literatuur gebruikt worden om informatie te verschaffen over de optimale uitvoering van empirisch onderzoek naar de relatie tussen extralegale factoren of gebeurtenissen en juridische besluitvorming.

Na het leggen van een sterke theoretische basis in de literatuurstudie wordt een empirisch onderzoek uitgevoerd. De centrale vraag van het empirische deel luidt: 'In welke mate hebben de terroristische aanslagen van 22 maart 2016 in Brussel een impact op de kans op een hervormende beslissing van de RVV, inzake verzoekers met een land van herkomst met een moslimmeerderheid?'. Het onderzoek richt zich hierbij op het mogelijke effect van de aanslagen als extralegale factor op de beslissingen van de RVV.

De data voor dit empirische onderzoek is verzameld via de website van de RVV en beschikbaar gesteld door de onderzoeksgroep Beleidsmanagement van de UHasselt. Voor deze studie werd een selecte steekproef samengesteld op basis van specifieke criteria: beroepen in volle rechtsmacht, Nederlandstalig, uitgesproken door één rechter, een eindvonnis uitgesproken in 2016. Concreet werd data verzameld voor alle Nederlandstalige beroepen in volle rechtsmacht die door één rechter werden behandeld in de periode van januari tot en met december 2016. Uit de oorspronkelijke dataset van 1.761 individuele arresten zijn observaties met ontbrekende gegevens

of waarbij het land van herkomst niet kon worden vastgesteld, verwijderd. Hierdoor bestond de uiteindelijke dataset uit 1.741 arresten.

De deelvragen van het empirische onderzoek zijn als volgt:

1. 'Heeft het land van herkomst, wanneer dit een moslimmeerderheid betreft, een statistisch significante invloed op de kans van een verzoeker om een hervormende beslissing te verkrijgen bij de RVV?'
2. 'In welke mate beïnvloedt het land van herkomst, wanneer dit een moslimmeerderheid betreft, de kans op het verkrijgen van een hervormende beslissing voor een verzoeker bij de RVV?'
3. 'Hoe beïnvloedt het geslacht van de verzoeker de relatie tussen een land van herkomst met een moslimmeerderheid en de kans op hervorming van een CGVS-beslissing door de RVV?'

Gezien de binaire aard van de uitkomstvariabele (hervormende beslissing of niet) is een *linear probability model* (LPM) gebruikt om het directe effect van een moslimachtergrond op de kans op een hervormende beslissing van de RVV te analyseren. Daarnaast zijn er controlevariabelen opgenomen die zowel kenmerken van de rechter als van de verzoeker bevatten, zoals de anciënniteit en leeftijd van de rechter, evenals het geslacht van de verzoeker.

De eerste twee deelvragen van het onderzoek worden beantwoord aan de hand van het volgende regressiemodel:

$$Y_i = \alpha + \beta_1 * MM_i + \theta_r + \beta_2 * ARVV_r + \beta_3 * Geslacht_i + \beta_4 * Leeft_r + \delta_t + \epsilon_i$$

De laatste deelvraag wordt beantwoord aan de hand van hetzelfde model met de toevoeging van de interactieterm ' $MM_i * Geslacht_i$ '.

Hierbij geeft de afhankelijke variabele (Y_i) de kans op een hervormende beslissing door de RVV weer. De variabele MM_i geeft aan of de verzoeker afkomstig is uit een land met een moslimmeerderheid. De interactieterm ' $MM_i * Geslacht_i$ ' onderzoekt de invloed van het geslacht in combinatie met de moslimachtergrond. De controlevariabelen houden rekening met kenmerken van de rechter, de asielzoeker en de *fixed effects*. Tot slot worden de resultaten geanalyseerd met heteroskedasticiteit-robuste standaardfouten.

Om de centrale vraag te onderzoeken is gebruikgemaakt van een verschil-in-verschil (DiD) onderzoeksopzet. Ik hanteer hier wederom een LPM in het onderzoek. De steekproef bestaat uit observaties over een periode van 18 weken, beginnend vanaf 9 weken voor en eindigend 9 weken na de aanslagen van 22 maart 2016. De behandelingsgroep bestaat uit verzoekers afkomstig uit landen met een moslimmeerderheid. De controlegroep bestaat uit verzoekers afkomstig uit landen zonder moslimmeerderheid.

Om de centrale vraag te onderzoeken gebruik ik het volgende regressiemodel:

$$Y_i = \alpha + \beta_1 * MM_i * XPOST_t + \theta_r + \beta_2 * ARVV_r + \beta_3 * Geslacht_i + \lambda_t + \beta_4 * Leeft_r + \delta_t + \epsilon_i$$

Hierbij stelt β_1 (de coëfficiënt van de interactieterm ' MM_iXPOST_t ') de DiD-schatting voor, die meet hoe de kans op een hervormende beslissing verandert voor verzoekers uit moslimmeerderheidslanden na de aanslagen. De resultaten worden geanalyseerd met heteroskedasticiteit-robuste standaardfouten, geclusterd op het niveau van de rechter en land van herkomst, om de betrouwbaarheid van de schattingen te waarborgen.

Hoofdstuk 1: Internationale Bescherming

1.1 Introductie

Om de centrale onderzoeksvraag optimaal te beantwoorden, moet ik de Belgische asielprocedure begrijpen. Ik onderzoek het wettelijk kader rond deze procedure, inclusief internationale verdragen, internationale richtlijnen en nationale wetgeving. Verder bespreek ik de betrokken instellingen en hun taken, en bekijk ik de asielprocedure zelf.

1.2 Het recht op internationale bescherming

De verenigde Naties

Het recht op internationale bescherming, ofwel asiel, is een belangrijke vooruitgang in het nationaal en internationaal recht. Het verdrag betreffende de status van een vluchteling was een initiatief van de Verenigde Naties (Hierna: VN) om te definiëren wie in aanmerking komt voor de status van vluchteling. De VN is een internationale organisatie die in 1945 werd opgericht door 51 landen. De oprichting van deze organisatie bij de afloop van de Tweede Wereldoorlog was geen toeval, de organisatie werd namelijk opgericht met het doel om onder andere de globale vrede te bewaren. Het verdrag betreffende de status van een vluchteling werd slechts zes jaar na de oprichting van de VN opgesteld in 1951 te Genève, Zwitserland (Convention Relating to the Status of Refugees, 1951). Ieder land dat dit verdrag ondertekende, waaronder België, ging akkoord met de inhoud ervan. Het basisbeginsel van het internationaal verdrag betreffende de status van vluchtelingen is de definitie van een vluchteling. Artikel 1A punt twee van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, zoals gewijzigd door het Protocol van New York van 31 januari 1967 beschrijft een vluchteling als iedere persoon:

'Die, [...] uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waar hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren. Indien een persoon meer dan één nationaliteit bezit, betekent de term "het land waarvan hij de nationaliteit bezit" elk van de landen waarvan hij de nationaliteit bezit. Een persoon wordt niet geacht van de bescherming van het land waarvan hij de nationaliteit bezit, verstoken te zijn, indien hij, zonder geldige redenen ingegeven door gegronde vrees, de bescherming van één van de landen waarvan hij de nationaliteit bezit, niet inroept.' (Protocol Relating to the Status of Refugees, 1967, art. 1A.2).

Voordat we verder ingaan op de inhoud van het verdrag is het belangrijk om te melden dat het verdrag sinds de oprichting gewijzigd werd door het protocol van New York op 31 januari 1967 (Protocol Relating to the Status of Refugees, 1967). Dit protocol was een aanvulling op het vluchtelingenverdrag van de VN. Bij het opstellen van het verdrag hadden de ondergetekende partijen enkel de vluchtelingenstromen als gevolg van wereldoorlog 2 in gedachten. Echter, als gevolg van dekolonisatie werd steeds meer duidelijk dat de vluchtelingenstromen niet zouden

stoppen bij de afloop van de Tweede Wereldoorlog (KaraÇAy, 2023). Om die reden werd in het verdrag de definitie van een vluchteling aangepast (KaraÇAy, 2023). Voor de wijzigingen van het protocol van New York werden enkel mensen die slachtoffer waren van evenementen die plaatsvonden voor 1951 gezien als asielzoekers. De belangrijkste wijziging die het protocol gedaan heeft is dit criterium weglaten (KaraÇAy, 2023).

Er zijn enkele belangrijke onderdelen van dit artikel waar we even dieper op in moeten gaan. Ten eerste stelt de definitie dat er een gegronde vrees voor vervolging in hoofde van de verzoeker moet bestaan. De gegronde vrees bestaat uit twee elementen, een subjectief element en een objectief element (Desmet, 2002). Het subjectieve element is de vrees van het individu zelf (Desmet, 2002). De moeilijkheid is dat die vrees verbonden is aan de persoon zelf. Dit kan afhangen van diverse factoren zoals de persoonlijkheid en de leeftijd van het individu. Het is echter niet voldoende om enkel vrees aan te halen om internationale bescherming te krijgen. Het objectief element is de documentatie die het individu levert als bewijs voor de vrees (Desmet, 2002). Bewijs kan bestaan in de vorm van een geloofwaardige verklaring met eventuele documenten en beschikbare landeninformatie. Ook moet de vrees ontstaan uit een van de volgende factoren: ras, religie, nationaliteit, behoren tot een bepaalde sociale groep of politieke overtuiging (Convention Relating to the Status of Refugees, 1951, art. 33.1). Vervolgens wordt de vrees als gegronnd gezien indien er een redelijke mate van waarschijnlijkheid bestaat dat de verzoeker bij het terugkeren naar het land van herkomst zal worden vervolgd (Desmet, 2002). Een belangrijke nuance die ook even vermeld moet worden, is dat vervolging niet enkel kan uitgaan van de staat, ook niet-overheidsactoren kunnen actoren van vervolging zijn (Fitzpatrick, 1996). Er bestaan verschillende soorten niet-overheidsactoren die gangbaar zijn voor gegronde vrees, een goed voorbeeld zijn criminele bendes (Zambelli, 2020). Echter, niet-overheidsactoren kunnen ook een groep burens zijn of een gewelddadige echtgenoot (Zambelli, 2020). Verderop staat in het artikel geschreven: "en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen" (Protocol Relating to the Status of Refugees, 1967, art. 1A.2). De verzoeker moet in het land van herkomst de bescherming van de staat niet kunnen inroepen of niet willen inroepen vanwege de hiervoor omschreven gegronde vrees (Fitzpatrick, 1996).

Het verdrag bepaalt de rechten die een vluchteling zal genieten, maar het legt ook enkele plichten op. Volgens artikel 2 van het verdrag is de vluchteling verplicht om zich aan de in het gastland bepaalde wetten en voorschriften te houden, alsook aan de maatregelen die worden genomen voor het handhaven van de openbare orde (Convention Relating to the Status of Refugees, 1951). De rechten die de vluchteling zal genieten worden beschreven in Hoofdstuk 2: Juridische status, Hoofdstuk 3: Winstgevende arbeid en Hoofdstuk 4: Welzijn, van het verdrag (Convention Relating to the Status of Refugees, 1951). Echter, centraal staat het verbod tot uitzetting of terugleiding (*refoulement*). Dit verbod werd omschreven in artikel 33 punt 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, zoals gewijzigd door het Protocol van New York van 31 januari 1967:

'Geen der Verdragsluitende Staten zal, op welke wijze ook, een vluchteling uitzetten of terugleiden naar de grenzen van een grondgebied waar zijn leven of vrijheid bedreigd zou worden op grond

van zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging.' (Convention Relating to the Status of Refugees, 1951, art. 33.1).

Internationale bescherming wordt aangevraagd vanwege de vrees voor vervolging, dit artikel biedt de vluchtelingen de bescherming die ze nodig hebben. Het verkrijgen van asiel is voor sommige vluchtelingen levensnoodzakelijk, indien ze niet kwalificeren of hun situatie niet voldoende kunnen argumenteren blijft het risico van *refoulement* bestaan (Convention Relating to the Status of Refugees, 1951).

Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens

In de Europese context werd het internationaal verdrag betreffende de status van vluchtelingen ook opgenomen in de wetgeving. Het vluchtelingenverdrag van de VN wordt herbevestigd in het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie artikel 18 (Fundamental Rights of the European Union, 2009). Deze bevestiging geldt echter enkel voor lidstaten van de EU. Daarnaast is in Europa, niet enkel in de EU, het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna: EVRM) van kracht. Ondertussen werd het verdrag ondertekend door 47 lidstaten van de Raad van Europa (European Convention on Human Rights, 1950). Het EVRM biedt op verschillende vlakken meer bescherming dan het vluchtelingenverdrag van de VN. Een goed voorbeeld hiervan is het arrest Chahal. Het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: EHRM) besliste in deze zaak om de vluchteling Chahal, die verdacht werd van terrorisme, niet te deporteren naar India omdat dat een schending zou zijn van artikel 3 van het EVRM (Rudolf, 1998). Artikel 3 van het EVRM benadrukt dat niemand mag worden onderworpen aan foltering of aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen (European Convention on Human Rights, 1950). Het EHRM besliste dat Chahal risico zou lopen om in India onderworpen te worden aan handelingen die artikel 3 EVRM zouden schenden (Rudolf, 1998). Door de kracht van dit artikel werd de deportatie van een verdachte terrorist tegengehouden.

In het vluchtelingenverdrag van de VN worden enkele uitzonderingen gegeven op de definitie van een vluchteling. Deze uitzonderingen vinden we in artikel 1 punt F van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, zoals gewijzigd door het Protocol van New York van 31 januari 1967:

'De bepalingen van dit Verdrag zijn niet van toepassing op een persoon ten aanzien van wie er ernstige redenen zijn om te veronderstellen, dat: 1. hij een misdrijf tegen de vrede, een oorlogsmisdrijf of een misdrijf tegen de menselijkheid heeft begaan, zoals omschreven in de internationale overeenkomsten welke zijn opgesteld om bepalingen met betrekking tot deze misdrijven in het leven te roepen; 2. hij een ernstig, niet-politiek misdrijf heeft begaan buiten het land van toevlucht, voordat hij tot dit land als vluchteling is toegelaten; 3. hij zich schuldig heeft gemaakt aan handelingen welke in strijd zijn met de doelstellingen en beginselen van de VN.' (Convention Relating to the Status of Refugees, 1951, art. 1.F).

Omwille van zijn status als verdachte terrorist, werd in eerste instantie beslist dat Chahal gedeporteerd moest worden (Rudolf, 1998). Totdat de zaak voor het EHRM terecht kwam waar uiteindelijk de schending van artikel 3 van het EVRM werd ingeroepen als de reden waarom Chahal

niet mocht terugkeren naar India (Rudolf, 1998). Op die manier moet duidelijk worden dat het EVRM meer bescherming aan vluchtelingen biedt dan het vluchtelingenverdrag van de VN.

Het EVRM bevat eveneens bepalingen met betrekking tot het recht op een eerlijk proces, dit recht is te vinden in artikel 6 van het EVRM. In artikel 6 punt 1 van het EVRM staat geschreven:

'Bij het vaststellen van zijn burgerlijke rechten en verplichtingen of bij het bepalen van de gegrondheid van een tegen hem ingestelde vervolging heeft een ieder recht op een eerlijke en openbare behandeling van zijn zaak, binnen een redelijke termijn, door een onafhankelijk en onpartijdig gerecht dat bij de wet is ingesteld. De uitspraak moet in het openbaar worden gewezen maar de toegang tot de rechtszaal kan aan de pers en het publiek worden ontzegd, gedurende de gehele terechtzitting of een deel daarvan, in het belang van de goede zeden, van de openbare orde of nationale veiligheid in een democratische samenleving, wanneer de belangen van minderjarigen of de bescherming van het privé leven van procespartijen dit eisen of, in die mate als door de rechter onder bijzondere omstandigheden strikt noodzakelijk wordt geoordeeld, wanneer de openbaarheid de belangen van een behoorlijke rechtspleging zou schaden.' (European Convention on Human Rights, 1950, art. 6.1).

In dit artikel staat geschreven dat de behandeling van een zaak moet gebeuren door een onafhankelijk en onpartijdig gerecht dat bij de wet is ingesteld. Dit is interessant aangezien de doelstelling van dit onderzoek is om te onderzoeken of extralegale factoren een impact hebben op de beslissing van een rechter.

Verder wordt in het EVRM een discriminatieverbod opgelegd, te vinden in artikel 14. Vanuit het Europees perspectief zijn vluchtelingen gewoonlijk afkomstig uit landen buiten Europa. Volgens artikel 14 van het EVRM heeft ieder individu recht op het genot van alle rechten en vrijheden die beschreven worden in het EVRM zonder enig onderscheid op welke grond dan ook. Belangrijk is dat dit artikel ook geldig is voor vluchtelingen die aankomen in een van de landen die het EVRM ondertekende, niet enkel inwoners van die landen (European Convention on Human Rights, 1950).

Regelgeving van de Europese Unie

De Europese Unie (hierna: EU) speelt een grote rol in het vormgeven van het asielbeleid van haar lidstaten, waaronder België. Naast het vluchtelingenverdrag van de VN en het EVRM, zijn er specifieke richtlijnen van de EU die invloed hebben op de asielwetgeving van alle lidstaten (verordening (EU) Nr. 604/2013 van het Europese Parlement en de Raad van 26 juni 2013; richtlijn 2013/32/EU van het Europese Parlement en de Raad van 26 juni 2013; richtlijn 2011/95/EU van het Europese Parlement en de Raad van 13 december 2011; Richtlijn 2008/115/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 2008; Richtlijn 2013/33/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013). Deze concrete regelgeving is van groot belang voor verschillende beleidsonderdelen rond asiel. De EU is een organisatie met veel lidstaten waar het vrije verkeer van goederen en mensen tussen de lidstaten gewaarborgd is (Blanke & Mangiameli, 2021). Door het vrije verkeer van mensen is het belangrijk dat wetgeving rond asiel in alle lidstaten in lijn staat met de algemene regeling van de EU. Daarom heeft de EU verschillende richtlijnen gemaakt die de standaarden bepalen rond het behandelen van asielverzoeken, het

verlenen en intrekken van de internationale bescherming, het verlenen van subsidiaire bescherming, de terugkeerprocedure en de rechten van vluchtelingen.

Ten eerste wordt in de Dublinverordening bepaald welke landen verantwoordelijk zijn voor de beoordeling en behandeling van asielaanvragen (verordening (EU) Nr. 604/2013 van het Europese Parlement en de Raad van 26 juni 2013). Ten tweede, de richtlijn betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (richtlijn 2013/32/EU van het Europese Parlement en de Raad van 26 juni 2013). Deze richtlijn bepaalt gemeenschappelijke richtlijnen inzake de procedure voor het verlenen en intrekken van internationale bescherming in de lidstaten. Ten derde, de richtlijn inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (richtlijn 2011/95/EU van het Europese Parlement en de Raad van 13 december 2011). Deze richtlijn legt de voorwaarden vast die een vluchteling moet voldoen om internationale bescherming of subsidiaire bescherming te genieten. Het bepaalt ook de rechten van een persoon die internationale bescherming geniet, zoals het recht op werk, onderwijs en sociale voorzieningen. Ten vierde, de richtlijn over gemeenschappelijke normen en procedures in de lidstaten voor de terugkeer van onderdanen van derde landen die illegaal op hun grondgebied verblijven (Richtlijn 2008/115/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 2008). Deze richtlijn regelt de voorwaarden en procedures voor het terugsturen van personen zonder rechtmatig verblijf in de EU naar hun land van herkomst. Ook stelt deze richtlijn de minimumnormen vast voor de terugkeerprocedures en waarborgt het de bescherming van de betrokken personen. Tot slot, de richtlijn tot vaststelling van normen voor de opvang van verzoekers om internationale bescherming (Richtlijn 2013/33/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013). Deze richtlijn bepaalt de minimumnormen voor de opvang van een asielzoeker in EU-lidstaten. Ook stelt het de regels vast met betrekking tot huisvesting, voeding, gezondheidszorg en toegang tot onderwijs voor asielzoekers.

1.3 Belgische wetgeving en asielprocedure

Het vluchtelingenverdrag van de VN, het EVRM en de richtlijnen van de EU vormen de basis van de Belgische wetgeving rond asiel. België bouwt verder op de regels die gegeven worden in deze verdragen en richtlijnen aan de hand van de verblijfwet van 15 december 1980. Deze wet gaat verder gepaard met een aantal belangrijke Koninklijke besluiten. Ten eerste, de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: verblijfwet van 15 december 1980). De verblijfwet van 15 december 1980 regelt verschillende aspecten zoals het verblijf en de rechten van vreemdelingen in België, evenals de procedure voor toegang, verblijf en verwijdering (verblijfwet van 15 december 1980). Ten tweede, het Koninklijk besluit betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. Dit besluit bevat uitvoeringsbepalingen en regels met betrekking tot de wet van 15 december 1980 (Koninklijk besluit nr 1981001949 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen van 8 oktober 1981). Het stelt specifieke procedures en

voorwaarden vast met betrekking tot de toegang tot het grondgebied, het verblijf en de verwijdering van vreemdelingen (Koninklijk besluit nr 1981001949 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen van 8 oktober 1981). Tot slot, het Koninklijk besluit tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: Koninklijk besluit inzake CGVS). Dit besluit regelt de organisatie en procedures van het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: CGVS) (Koninklijk besluit nr 2003000891 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen van 11 juli 2003).

In België zijn er twee instellingen met betrekking tot de asielprocedure die voor dit onderzoek van belang zijn. De eerste is het CGVS, sinds 1988 neemt deze instelling beslissingen met betrekking tot verzoeken voor internationale bescherming. Het koninklijk besluit inzake CGVS werd in 2003 opgesteld om de verblijfswet van 15 december 1980 en het Koninklijk besluit van 8 oktober 1981 te verduidelijken (Koninklijk besluit nr. 2003000891 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen van 11 juli 2003). Zowel de verblijfswet van 15 december 1980 als het Koninklijk besluit van 8 oktober 1981 bevatte regels die het CGVS moest volgen maar die waren vaak verwarrend. Het Koninklijk besluit inzake CGVS werd opgericht om eenduidige werkingsregels te realiseren, zoals geschreven staat in het verslag aan de koning. Het is de instelling die de eerste aanleg in de asielprocedure regelt (Koninklijk besluit nr. 2003000891 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen van 11 juli 2003). De instelling heeft, volgens de verblijfswet van 15 december 1980, de bevoegdheid om aanvragers al dan niet de officiële vluchtelingenstatus of subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

De instelling die de tweede aanleg van de asielprocedure regelt, is de RVV. Belangrijk om te weten is dat deze instelling niet bij elke individuele asielprocedure aan bod komt, in tegenstelling tot het CGVS. De wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreft de oprichting van de RVV. De RVV is een administratief rechtscollege dat bevoegd is om beroepen te behandelen tegen de beslissingen van het CGVS zoals geschreven staat in artikel 39/1 en 39/2 van de verblijfswet van 15 december 1980. Bovendien zijn de RVV en het CGVS gebonden aan de hoorplicht, waarbij de verzoeker, indien hij dit wenst, het recht heeft om gehoord te worden door de RVV of het CGVS zoals aangegeven in de verblijfswet van 15 december 1980.

1.4 Tijdlijn van de Belgische asielprocedure

In deze subsectie overloop ik de chronologische stappen die een asielzoeker neemt in België, alsook de instellingen waarmee hij of zij in contact komt.

Een verzoeker kan in België een verzoek voor internationale bescherming indienen bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna DVZ). Het koninklijk besluit inzake CGVS bepaalt de volgende procedures. De verzoeker beantwoordt een aantal vragen over persoonsgegevens waarna hij een vragenlijst van het CGVS invult die peilt naar de reden waarom het individu het land van herkomst is ontvlucht. Hierna wordt het asioldossier van de DVZ overhandigd aan het CGVS (art. 48/9

verblijfswet van 15 december 1980) Er volgt een uitnodiging voor persoonlijk verhoor van de verzoeker op het CGVS.

Het persoonlijk verhoor, ofwel persoonlijk onderhoud, is een belangrijke stap in de asielprocedure want hier krijgt de verzoeker de kans om zichzelf te verklaren over de aard van de gevreesde vervolging, de redenen voor de vervolging, de actoren van de vervolging, de vrees in geval van terugkeer en de bewijselementen (art. 57/5ter verblijfswet van 15 december 1980). Na het persoonlijk onderhoud onderzoekt het CGVS of de verklaring van de verzoeker geloofwaardig is en of de verzoeker in aanmerking komt voor ofwel de toekenning van vluchtelingenstatus of van de subsidiaire beschermingsstatus (art. 48/3, 48/4 en 48/6 verblijfswet van 15 december 1980). Subsidiaire bescherming kan verkregen worden indien een individu weliswaar niet voldoet aan de wettelijke definitie van een vluchteling maar wel nood heeft aan bescherming ten opzichte van het onvluchtte land (art. 48/4 verblijfswet van 15 december 1980).

Volgens het Bureau van de Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor de Vluchtelingen (hierna: UNHCR), en bijgevolg de Belgische wet, zijn er drie redenen voor het verkrijgen van subsidiaire bescherming: willekeurig geweld door een internationaal of een binnenlands gewapend conflict, foltering, onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing en de doodstraf of een terechtstelling in zijn of haar land (art. 48/4 verblijfswet van 15 december 1980).

In het onderzoek van het CGVS gaat men evalueren of de verzoeker voldoet aan de criteria opgelegd door het vluchtelingenverdrag van de VN en indien dit niet het geval is, of de verzoeker recht heeft op subsidiaire bescherming (art. 48/3 en 48/4 verblijfswet van 15 december 1980). Verder wordt ook gekeken naar de authenticiteit van de documenten die voorgedragen werden door de verzoeker en wordt de verklaring van de verzoeker vergeleken met de situatie in het land van herkomst (art. 48/6 verblijfswet van 15 december 1980). Op basis van dit onderzoek wordt een beslissing gemaakt inzake de status van de verzoeker. Een verzoek kan geweigerd worden wanneer de verklaring van de verzoeker ongeloofwaardig was, wanneer de vrees voor vervolging ongegrond blijkt, wanneer er bescherming is in het land van herkomst en wanneer er geen risico is op ernstige schade (art. 48/5 en 48/6 verblijfswet van 15 december 1980). Het CGVS is verplicht om een uitgebreide motivering te geven met de redenen waarom de verzoeker geen recht heeft op de vluchtelingenstatus en/of de subsidiaire beschermingsstatus (art. 62 verblijfswet van 15 december 1980).

Wanneer het verzoek om internationale bescherming afgewezen wordt, kan een verzoeker in beroep gaan tegen deze beslissing bij de RVV (art. 63 verblijfswet van 15 december 1980). Een beroep indienen bij de RVV kan op twee verschillende manieren. Relevant voor mij is het beroep dat ingediend wordt volgens de procedure van volle rechtsmacht, dit kan enkel als de voorafgaande beslissing werd genomen door het CGVS (art. 39/77 en 39/78 verblijfswet van 15 december 1980).

In de procedure van volle rechtsmacht wordt het volledige geschil onderworpen aan een nieuw onderzoek (art. 39/76 verblijfswet van 15 december 1980). Het volledige dossier wordt met andere woorden opnieuw getoetst aan de voorgaande toetsingscriteria van het CGVS. De RVV spreekt zich vervolgens uit over de behoefte aan internationale bescherming bij wijze van een

arrest. Concreet heeft de RVV de bevoegdheid om de beslissing van het CGVS te herbevestigen of te hervormen (art.39/2 verblijfswet van 15 december 1980). Bij het herbevestigen van de beslissing oordeelt de RVV dat de oorspronkelijke beslissing van het CGVS correct was en blijft deze dus ongewijzigd. Bij het hervormen daarentegen, past de RVV de beslissing aan of neemt een volledig nieuwe beslissing, wat betekent dat het oordeel van het CGVS wordt gewijzigd in overeenstemming met de bevindingen van de RVV. In een aantal zeer specifieke gevallen heeft de RVV ook de bevoegdheid om de beslissing van het CGVS te vernietigen (art. 39/2 verblijfswet van 15 december 1980). In geval van vernietiging wordt de beslissing van het CGVS geacht niet meer te bestaan en zelfs nooit bestaan te hebben. Een vernietiging gebeurt enkel in geval dat de bestreden beslissing een substantiële onregelmatigheid bevat die de RVV niet kan hervormen (art. 39/2 verblijfswet van 15 december 1980).

Indien de verzoeker niet akkoord is met het arrest van de RVV bestaat er ook nog de mogelijkheid om een cassatieberoep in te dienen bij de Raad van State (art. 39/67 verblijfswet van 15 december 1980). De Raad van State onderzoekt echter niet de inhoud van het dossier, het onderzoekt wel of de RVV de correcte procedure heeft gebruikt (art. 39/67 verblijfswet van 15 december 1980). Indien nodig wordt het arrest van de RVV vernietigd (art. 14ter gecoördineerde wetten op de Raad van State). Vervolgens moet de RVV een nieuw arrest vellen en rekening houden met de bezwaren van de Raad van State.

1.5 Besluit

Het vluchtelingenverdrag van de VN is de leidraad voor de bescherming van asielzoekers. In Europa werden de rechten van vluchtelingen verder uitgebreid in het EVRM, het handvest van de EU en specifieke richtlijnen van de EU. Op nationaal niveau wordt in België nog steeds de definitie van een vluchteling uit het vluchtelingenverdrag gebruikt om asielverzoeken te evalueren. Verder heb ik ook gekeken naar de relevante instellingen die de dossiers van asielzoekers evalueren en vervolgens een beslissing maken rond hun status. Tot slot werd een korte samenvatting gegeven van de asielprocedure die in België gehanteerd wordt.

Het wettelijk kader rond vluchtelingen is noodzakelijke informatie voor dit onderzoek omdat ik zonder de verschillende toetsingscriteria geen volledig beeld heb over de juridische beslissingen van de RVV. Ik moet goed geïnformeerd zijn over de origine van deze toetsingscriteria en hoe ze in België toegepast worden. Enkel als ik deze informatie heb kan ik verder onderzoek verrichten in de mogelijke aanwezigheid van bias in juridische beslissingen inzake beroepen op uitspraken van het CGVS bij de RVV. De toetsingscriteria voor asielaanvragen binnen het CGVS bevatten zowel objectieve als subjectieve elementen. In elke asielaanvraag is er dus ruimte voor interpretatie door de bevoegde instelling, dit opent de deur voor mogelijke bias in de uiteindelijke beslissing.

Er zijn in België echter wel enkele mechanismen die bias zouden kunnen tegenwerken. Zo moet de CGVS bij een negatieve uitspraak een grondige verklaring geven met alle redenen waarom ze tot die uitspraak zijn geraakt.

Hoofdstuk 2: Extralegale factoren en vooringenomenheid in juridische beslissingen

2.1 Introductie

In dit hoofdstuk ga ik dieper in op de extralegale factoren die invloed kunnen hebben op juridische beslissingen. Ik bespreek extralegale factoren zoals: uitslagen van sportwedstrijden en terrorisme, maar ook triviale factoren zoals lunchpauzes en de naam van een beklaagde. Verder worden relevante rechtsstelsels besproken en de mogelijke gevolgen die een bewezen bias kan hebben.

2.2 De onpartijdigheid van rechters

Een veel toegepast principe in democratische regeringsvormen is de scheiding der machten. Dat is een constitutionele leer waarin de macht van een overheid verspreid wordt over verschillende autonome instituties die elkaar controleren. Het toepassen van de scheiding der machten resulteert typisch in drie instituties: de wetgevende macht, de uitvoerende macht en de rechterlijke macht. De wetgevende macht is verantwoordelijk voor het opstellen van wetten. De uitvoerende macht is verantwoordelijk voor het uitvoeren van de wetten. De rechterlijke macht is verantwoordelijk voor het interpreteren van de wetten. Het doel van de scheiding der machten is om te vermijden dat individuen of groepen mensen te veel macht krijgen (Klassen, 2011).

Een goede werking en balans tussen de drie machten is noodzakelijk voor een efficiënte rechtsstaat (Khushal Murkens, 2010). Een rechtsstaat heeft typisch een constitutie, in België staat deze constitutie bekend als de Grondwet, met daarin de grondrechten van de onderdanen van dat land beschreven (Khushal Murkens, 2010; De gecoördineerde Grondwet van 17 februari 1994). De rechterlijke macht bestaat onder andere uit rechtbanken (art. 40 De gecoördineerde Grondwet van 17 februari 1994). Deze instellingen hebben veel uiteenlopende verantwoordelijkheden. Belangrijk voor dit onderzoek is dat ze wetten interpreteren en een uitspraak doen (Van Hoecke, 1979). De juridische beslissingen die hieruit voortvloeien vormen de grondslag van een rechtvaardig en eerlijk rechtssysteem (Kerkhoff, z.d.). Het is van groot belang dat deze beslissingen dus zo objectief mogelijk zijn. Indien de rechterlijke macht niet objectief is, kan dit grote gevolgen hebben voor de integriteit en geloofwaardigheid van het rechtssysteem. Verder kan dit ook het vertrouwen in de rechtsstaat schaden (Kerkhoff, z.d.).

2.3 Bewijs van de invloed van extralegale factoren op juridische besluitneming

Ondanks dat verwacht wordt dat juridische beslissingen ten allen tijde objectief zijn, bestaat voldoende wetenschappelijk bewijs dat deze beslissingen ook (deels) subjectief kunnen zijn. Die subjectiviteit kan onder andere ontstaan uit extralegale factoren. Extralegale factoren zijn factoren die in principe niets te maken hebben met de wet of juridische beslissingen. Daarom zouden ze eigenlijk geen invloed mogen hebben op de juridische beslissingen die genomen worden. Echter, de literatuur geeft bewijs dat extralegale factoren wel een invloed kunnen hebben op juridische beslissingen.

De wetenschappelijke bijdragen die empirisch bewijs leveren over de impact van extralegale factoren op juridische beslissingen komen voornamelijk uit de Verenigde Staten van Amerika (hierna VSA). De VSA kan net zoals België geclassificeerd worden als een rechtsstaat want ze hebben een constitutie en een scheiding der machten. Echter, een belangrijk verschil tussen de rechterlijke machten van deze landen is de manier waarop juridische beslissingen genomen worden. In België, net zoals in veel andere Europese landen, wordt het continentaal rechtstelsel gebruikt (Kruithof & De Bondt, 2017). Een kenmerk van het continentaal rechtstelsel is dat het gebaseerd is op een reeks regels die de juridische beslissingen dicteren (Bersier et al., 2021). In de VSA wordt echter gebruikgemaakt van het *common law* rechtstelsel. Een kenmerk van dit stelsel is dat de beslissingen van rechters gebaseerd zijn op beslissingen die rechters voor hen gemaakt hebben in gelijkaardige zaken (Bersier et al., 2021). Er wordt met andere woorden gebruikgemaakt van precedent. Dit is een van de belangrijkste verschillen tussen de rechtssystemen van België en de VSA. De wijze waarop juridische beslissingen gemaakt worden is dus anders, dit is iets om in het achterhoofd te houden terwijl we verder de voorbeelden van bias in juridische beslissingen in de VSA bekijken.

Sportwedstrijden en juridische beslissingen

In deze subsectie belicht ik of er aantoonbaar bewijs bestaat dat sportwedstrijden een impact hebben op rechterlijke beslissingen.

Een studie van Eren en Mocan (2018) bestudeerde het effect van de emotionele schok uitgaande van sportuitslagen op juridische beslissingen van jeugdrechtbanken in de Amerikaanse staat Louisiana. Concreet bestudeerden de auteurs de impact van de uitslagen van het American footballteam van de Universiteit van Louisiana op de uitspraken in 9.234 zaken van 209 jeugdrechters in de jeugdrechtbank Louisiana tussen 1996 en 2012. De auteurs vonden bewijs dat elk onverwacht verlies de lengte van de gegeven straffen verhoogde, met een totaal van 1296 dagen, in de week na de gespeelde wedstrijd. Ook vonden ze dat bij rechters die hun bacheloropleiding behaalden bij de Universiteit van Louisiana het effect van de emotionele schok groter was. Tot slot vonden ze dat de effecten van de emotionele schok, in dit geval langere straffen, groter waren voor zwarte gedaagden. Het onderzoek van Eren en Mocan (2018) onthult meerdere bewijzen van effecten, die ontstaan uit extralegale factoren, op juridische beslissingen. Ten eerste worden de rechters beïnvloed door een emotionele schok die ontstaat uit een extralegale factor, met als gevolg langere straffen. Ten tweede zijn de effecten sterker bij zwarte

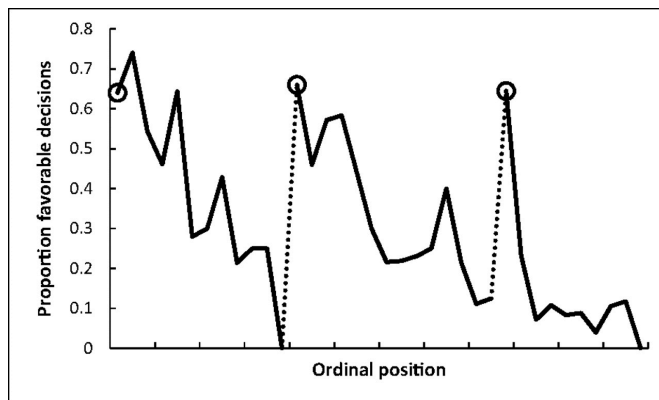
gedaagden, dat betekent langere straffen bij deze gedaagden in vergelijking met andere (Eren & Mocan, 2018).

Een studie van Chen en Loecher (2019) bestudeert de impact van sportuitslagen op 1,5 miljoen beslissingen aangaande immigratiezaken tussen 1993 en 2013. In contrast met de eerste bijdrage, focust deze studie zich niet op juridische beslissingen genomen binnen een staat, maar over de hele VSA. De studie omvat empirische data van 1993 tot 2013 afkomstig van de *Department of Homeland Security* en asielrechtbanken. De auteurs namen de American footballteams uit de steden waar de rechters hun job uitoefenen en wonen. Verder onderzochten ze de trends in de juridische beslissingen op basis van de uitslagen van wedstrijden. Chen en Loecher stelden vast dat, na een verlies van het American footballteam, de immigratierechters 1,4% minder positieve uitspraken deden op de volgende maandag na de wedstrijd (Chen & Loecher, 2019).

Het lijkt misschien raar dat de juridische beslissingen van rechters beïnvloed kunnen worden door de negatieve uitslagen van sportwedstrijden. Echter, David Hume zei ooit dat passie meer macht heeft dan morele redenering (Hume, 2009). Onderzoek naar de relatie tussen emoties en besluitvorming, heeft deze stelling van Hume alleen maar bevestigd (Cuneo & Harris, 2013). Wanneer men kwaad of droevig is kan dit een effect hebben op het cognitief oordelen van mensen (Keltner et al., 1993; Bodenhausen et al., 1994). Ook onderzoek van Jesse Prinz levert sterk bewijs van een link tussen emotie en moreel oordelen (Prinz, 2007). Laat ons niet vergeten dat rechters ook mensen zijn en dus niet immuun zijn voor bias.

Cognitieve vermoeidheid

Het is logisch dat sportwedstrijden passie en emotie opwekken bij mensen. Maar het blijkt dat nog veel trivialere extralegale factoren ook een invloed kunnen hebben op juridische beslissingen. Er is een oud gezegde van rechtsrealisten dat gaat als volgt: 'Justice is what the judge ate for breakfast' (Danziger et al., 2011). Deze stelling wijst duidelijk op irrationaliteit die zich voordoet in juridische besluitvorming. Een onderzoek werd opgesteld om deze stelling grondig te analyseren. In dat onderzoek werd gekeken naar de invloed die de dagelijkse pauzes van rechters hadden op de juridische beslissingen die ze namen. De empirische data voor het onderzoek kwam uit 1.112 uitspraken met betrekking tot voorwaardelijke vrijlating door acht Joods-Israelische rechters. De auteurs vonden dat de grootste kans voor een gunstige juridische beslissing aan het begin van de werkdag was of net na een pauze (Danziger et al., 2011). De volgende figuur uit de studie illustreert deze probabiliteit:



We zien dat aan het begin van de dag de kans op een gunstige beslissing start op ongeveer 65%, daarna zakt de kans op een gunstige beslissing geleidelijk aan naar nul. Na het nemen van een pauze is de kans op een gunstige beslissing weer ongeveer 65%, waarna we weer een neerwaartse trend waarnemen. Hetzelfde geldt voor de periode na de tweede pauze. Danziger et al. (2011) verklaarde deze vaststellingen als volgt: "Hoe langer de rechters gelijkaardige zaken na elkaar beoordelen, hoe meer de rechters de neiging hadden om te oordelen naar de status quo". Volgens de auteurs kan het patroon verklaard worden door cognitieve vermoeidheid en zou opgelost kunnen worden door een pauze, om het brein te laten rusten. (Danziger et al., 2011).

Bias op basis van naam

Verder dan een lunchpauze zou zelfs de naam van een beklaagde een effect kunnen hebben op de uitspraak van een rechter. Een onderzoek van Bielen et al. (2021) naar het effect van een islamitisch-klinkende naam op het veroordelingspercentage inzake drugsdelicten in België geeft empirisch bewijs. De auteurs stellen vast dat beklaagden met een islamitisch-klinkende naam gemiddeld drie tot vijf procent meer kans hebben op veroordeling dan gelijkaardige beklaagden met een Belgisch-klinkende naam. Bovendien bevestigen de auteurs dat het effect ook optreedt in de subgroep van beklaagden die nog nooit voor de rechter zijn verschenen. Deze bevinding is bewijs voor het argument dat sommige rechters een perceptie vormen over de etnoreligieuze identiteit van de beklaagde op basis van zijn naam en vervolgens op basis van die perceptie de verwijtbaarheid van de beklaagde toewijzen. Tevens is het effect niet waarneembaar bij de beslissingen betreffende de ernst van de straf, dus concluderen de auteurs dat de gevonden vooringenomenheid waarschijnlijk onbewust is. De auteurs vermelden dat het effect het meest voorkomt bij mannelijke beklaagden en bij rechters die nog niet veel ervaring hebben met de Islamcultuur (Bielen et al., 2021).

Terrorisme en juridische beslissingen

Terroristische aanslagen hebben de capaciteit om een significante emotionele schok te geven aan een land. Het is bewezen dat terreur de toeristische aantrekkelijkheid van een land negatief kan beïnvloeden (Arana & Leon, 2008). Van buiten uit wordt het getroffen land misschien als gevaarlijk gezien. De mensen in het land worden misschien bang dat zo een aanslag opnieuw zal gebeuren (Rubaltelli & Pittarello, 2018). Een terroristische aanval krijgt vaak veel aandacht in de media, dit kan een negatief effect op de emotionele toestand van de bevolking potentieel vergroten (Nussio,

2020; Rubaltelli & Pittarello, 2018). Daarom is het niet vergezocht dat een emotionele schok en negatieve publieke opinie als gevolg van terreur ook een invloed zou kunnen hebben op de besluitvorming van rechters inzake asiel (Nussio, 2020; Brodeur & Wright, 2019). Dit is wederom een preciaire kwestie, want mensen die normaal wel asiel zouden kunnen krijgen worden misschien niet geaccepteerd door de schok die een recente terreuraanval heeft veroorzaakt (Nussio, 2020; Brodeur & Wright, 2019). Om te achterhalen of er in werkelijkheid een causaal verband bestaat tussen terreur en negatieve uitspraken met betrekking tot internationale bescherming werd naar aanleiding van misschien een van de meest beruchte terreuraanvallen ter wereld een studie opgesteld om dit verband te onderzoeken.

De aanvallen op het World Trade Center van 11 september 2001 waren zo een grote schok voor de VSA dat het een oorlog begon met meerdere terreurorganisaties aan de andere kant van de wereld (Nussio, 2020; Ahmed, 2020). De oorlog die bekendstaat als *The War on Terror* had verschillende Islamitische militante organisaties als doelwit, waaronder *Al Qaeda* en de *Taliban* (Ahmed, 2020). Het probleem is dat die organisaties een deel van het grondgebied van de landen waar ze zich vestigen onder controle hebben. Denk bijvoorbeeld aan de Taliban die grote delen van Afghanistan onder controle heeft (Jami, 2022). Tegelijkertijd is Afghanistan een van de meest voorkomende landen van herkomst van vluchtelingen over de hele wereld (Loschmann & Marchand, 2021). Het feit dat vluchtelingen het land van herkomst delen met een terreurorganisatie zou mogelijk een bias kunnen veroorzaken in juridische besluitvorming inzake internationale bescherming (Brodeur & Wright, 2019).

Een studie van Brodeur en Wright (2019) test of de kans op positieve asieluitspraken van vluchtelingen uit landen met een moslimmeerderheid beïnvloed werd door de aanvallen van 11 september 2001 werd uitgevoerd in de VSA. De gebruikte data bestond uit 269.270 juridische beslissingen uit 43 steden tussen de jaren 2000 en 2004. De auteurs concludeerden een 3,2 procent verlaging in de kans op positieve asieluitspraken voor asielzoekers afkomstig uit een land met een moslimmeerderheid (zie Bijlage 1). Tevens vonden de auteurs dat de kans op positieve asieluitspraken voor asielzoekers die afkomstig waren uit landen die geassocieerd waren met de terreuraanval van 11 september 2001, de landen van herkomst van de terroristen, met zes tot tien procent daalden (zie Bijlage 2). Daarbij vermelden de auteurs dat de schatting niet concreet is omwille van een kleine steekproef. Verder werd er ook onderzoek gedaan naar het effect van de terreuraanval van 11 maart 2004 in Madrid op het percentage positieve asieluitspraken. Hierbij vonden de auteurs een daling van 2,9 procent in de kans op een positieve asieluitspraak voor asielzoekers afkomstig uit landen met een moslimmeerderheid (Brodeur & Wright, 2019).

Een soortgelijke studie van Bielen en Grajzl (2021) doet onderzoek naar het effect van de moord van Theo van Gogh door een Marrokaans-Nederlandse extremist, op de vervolging van mannelijke verdachten afkomstig uit moslimlanden, in Amsterdam. De onderzoekers observeerden een toename van 19 procent in het aandeel vervolgd in de maand volgend op de moord, gevolgd door een afname (zie Bijlage 3). Echter, deze stijging werd enkel waargenomen in zaken met gewelddadige misdaden en niet in zaken met niet-gewelddadige misdaden. Verder moet vermeld worden dat de auteurs een vermoeden hebben dat de stijging een gevolg is van carrière-gemotiveerde procureurs die een reputatie probeerden op te bouwen. Tevens vermoeden

de auteurs dat bij de procureurs als gevolg van de moord een onbewuste perceptie van schuld van mannelijke moslimverdachten voor geweldadige misdaden werd geactiveerd (Bielen & Grajzl, 2021).

2.4 Besluit

In dit hoofdstuk heb ik me gericht op de invloed van extralegale factoren op juridische besluitvorming, zoals deze besproken wordt in de bestaande literatuur. Ik analyseerde empirische bewijzen van de impact van extralegale factoren zoals sportuitslagen, de naam van een beklagde en terrorisme.

Het geleverde bewijs vanuit de literatuur toont aan dat extralegale factoren een significante invloed kunnen hebben op juridische beslissingen. Bijvoorbeeld, er werd besproken hoe sportuitslagen een effect kunnen hebben op de lengte van straffen, vooral bij rechters die een emotionele band hebben met het team dat verliest. Cognitieve vermoeidheid kan leiden tot minder gunstige beslissingen. Zelfs de naam van een beklagde kan een rol spelen, de beklagde met een Islamitisch-klinkende naam hebben een hogere kans om veroordeeld te worden, in drugsdelicten in België, in vergelijking met een beklagde met een Belgische naam. Bovendien kunnen terreuraanvallen ook juridische beslissingen beïnvloeden, zoals aangetoond met een verlaging van de kans op een positieve asieluitspraak na de terreuraanvallen van 11 september 2001. Deze extralegale factoren kunnen bijgevolg de objectiviteit van juridische beslissingen in gevaar brengen, alsook het vertrouwen in het rechtssysteem ondermijnen.

In de Belgische asielcontext, en alle asielprocedures rond de hele wereld, is het van groot belang dat rechters zich bewust zijn van de mogelijke extralegale factoren die de objectiviteit van hun beslissingen kunnen beïnvloeden. In België is er de mogelijkheid om in beroep te gaan tegen een negatieve beslissing van het CGVS. Indien de verzoeker in beroep gaat is er de mogelijkheid om rekening te houden met de motivatie voor een weigering van het CGVS, alsook om nieuw bewijsmateriaal te leveren.

Hoofdstuk 3: Methodologische benaderingen in de bestaande literatuur

3.1 Introductie

Voorafgaand aan het uitvoeren van een empirisch onderzoek is het grondig verkennen van methodologieën uit de bestaande literatuur van groot belang. Het onderzoeken van de methodologieën brengt waardevolle inzichten over hoe bestaande onderzoeken een empirische benadering deden voor een soortgelijke onderzoeksvraag. Het doel van deze verkenning is echter tweedelig. Ten eerste stelt het me in staat om meer kennis op te nemen van de verschillende methoden die beschikbaar zijn voor het onderzoeken van onze onderzoeksvraag. Dat doe ik door te kijken naar methoden die eerder zijn toegepast, op die manier kan ik evalueren welke benaderingen het meest geschikt zijn voor mijn eigen onderzoeksvraag. Ten tweede kan ik aan de hand van deze verkenning de sterktes en zwaktes van de methodologische aanpakken identificeren. Dat doe ik door kritisch te kijken naar de methoden in de literatuur, zo kan ik lessen trekken uit eerdere studies en valkuilen vermijden die andere onderzoekers zijn tegengekomen.

3.2 Empirische strategie van Brodeur en Wright (2019)

De studie van Brodeur en Wright (2019) richt zich op het effect van terreuraanslagen op rechterlijke beslissingen inzake asielzoekers afkomstig uit landen met een moslimmeerderheid. De specifieke aandacht voor asielzoekers afkomstig uit landen met een moslimmeerderheid in de studie van Brodeur en Wright (2019) was het gevolg van de hypothese dat terreuraanslagen wellicht een groter effect zouden hebben op asielzoekers met een moslimachtergrond. Om deze veronderstelling te kunnen onderzoeken, maakten Brodeur en Wright (2019) gebruik van een difference-in-difference (hierna: DiD) onderzoeksopzet.

Brodeur en Wright (2019) onderzoeken het effect van de terreuraanslagen van 11 september 2001 in New York op de toekenning van internationale bescherming in de VSA. Door gebruik te maken van een dataset van individuele asielaanvragen in de VSA van 2000 tot 2004 en een DiD onderzoeksontwerp. Concreet wordt er getest of de aanslagen van 11 september 2001 de kans dat aanvragers uit landen met een moslimmeerderheid internationale bescherming verkrijgen hebben verkleind. De studie schat dat de aanslagen geleid hebben tot een afname van 3,2 procent in de kans dat aanvragers uit landen met een moslimmeerderheid internationale bescherming toegekend kregen (zie Bijlage 1). Het geschatte effect was groter bij aanvragers die hun land van herkomst deelden met een van de daders van de aanslag (zie Bijlage 2). Verder bevestigen de auteurs dat de effecten niet verschillen naar de politieke voorkeur van de rechters (Brodeur & Wright, 2019).

Algemene methodologie

Voor mijn onderzoek is de methodologie die door de onderzoekers toegepast werd om de geschatte resultaten te bekomen belangrijk. Hoewel ik al op de hoogte ben van het DiD onderzoeksopzet, probeer ik in dit hoofdstuk de gedetailleerde methodologische aanpak te analyseren. Daarom richt ik me nu op de empirische strategie die in deze studie gehanteerd werd. Brodeur en Wright (2019) maken gebruik van een DiD opzet, waarbij ze de kans op het verkrijgen

van de erkende vluchtelingenstatus vergelijken van asielzoekers uit moslimmeerderheidslanden en asielzoekers uit niet-moslimmeerderheidslanden, voor en na de terreuraanvallen van 11 september 2001 (Brodeur & Wright, 2019). Dit doen ze aan de hand van volgende regressie:

$$Y_{itmj} = \alpha + \beta \text{Muslim}_i + \delta \text{Post911}_t + \gamma \text{Muslim}_i \times \text{Post911}_t + \chi' \text{tp} + \Theta \text{temperature}_{ct} + \lambda_j + \tau_c + \omega_m + \rho_{cm} + \varepsilon_{itmj}$$

Met Y_{itmj} als de afhankelijke variabele met een waarde gelijk aan één indien de rechter j internationale bescherming heeft toegekend in zaak i op de dag t in maand m in stad c . De onderzoekers schatten het effect van de terreuraanvallen op de toekenning van internationale bescherming aan de hand van de DiD-interactieterm, $\text{Muslim}_i \times \text{Post911}_t$, waarbij Muslim_i een dummy variabele met een waarde die gelijk is aan één indien de asielzoeker afkomstig is uit een land met een moslimmeerderheid en anders gelijk is aan nul. Post 911_t is een dummy die gelijk is aan één indien de zaak na de terreuraanvallen is behandeld. Deze DiD-interactieterm maakt het mogelijk om de twee groepen en twee tijdsperiodes te analyseren aan de hand van een DiD analyse (Rothbard et al., 2024). Verder werd in het onderzoek de variabele Muslim_i verwisseld met een variabele Associated_i , deze nieuwe variabele is opnieuw een dummy variabele. Echter, in dit geval heeft de dummy variabele een waarde gelijk aan één indien de asielzoeker afkomstig is uit een land waarvan een van de terroristen ook afkomstig was. Door deze dummy variabele te implementeren konden de onderzoekers het effect schatten op een kleinere subgroep met de hypothese dat het effect op deze subgroep groter zou zijn dan op de originele groep van Muslim_i . Verder staan er in de regressie nog enkele controle variabelen (Brodeur & Wright, 2019).

Assumpties

Om een nauwkeurige DID-analyse uit te voeren, moet er voldaan worden aan enkele assumpties. Ten eerste, de *common trends assumption*. Een DiD-analyse steunt op de veronderstelling dat versturende niet-waarneembare variabelen ofwel tijd-invariante groepskenmerken zijn ofwel tijd-variante factoren zijn die groepsinvariant zijn (Rothbard et al., 2024). Anders gezegd, moet een grafiek van de tijdreeksen van de uitkomst van de behandelingsgroep enerzijds en de controlegroep anderzijds eruitzien als een set parallelle lijnen (Rothbard et al., 2024). De onderzoekers geven aan dat ze voldoen aan deze assumptie, mits ze controleerden voor enkele andere factoren zoals het hebben van een advocaat en het geslacht van de rechter (Brodeur & Wright, 2019). Ze leveren dit bewijs aan de hand van een grafiek die de maandelijkse gemiddelde toekenningspercentages voor de gehele steekproef toont voor asielzoekers uit landen met een moslimmeerderheid en asielzoekers uit landen zonder een moslimmeerderheid (zie Bijlage 4). Dit doen ze opnieuw voor asielzoekers met een land van herkomst dat geassocieerd is met de terreuraanslagen (zie Bijlage 5). In beide grafieken is een parallelle trend te zien en daardoor konden de onderzoekers veronderstellen dat er voldaan wordt aan deze assumptie (Brodeur & Wright, 2019). Het voldoen aan deze assumptie stelde de onderzoekers in staat om te bevestigen dat de controlegroep een geschikte *counterfactual* was. Een *counterfactual* is het tegenvoorbeeld dat men gebruikt om het onderzochte effect op te schatten (Caniglia & Murray, 2020).

Ten tweede, de *strict exogeneity assumption*. In een DiD-analyse is het doel om niet-waarneembare tijd-invariante factoren gedifferentieerd worden met behulp van technieken die

de vertekening van groeps- of tijd-invariante factoren te elimineren (Ellen & Eleanor, 2020). Om de differentiatietechniek te doen werken moet de timing van blootstelling aan de behandeling in het DiD-ontwerp statistisch onafhankelijk zijn van de toekomstige uitkomst, mits gecontroleerd wordt voor de groeps- en tijdgebonden effecten. Anders gezegd mag na de controle voor de groeps- en tijdgebonden effecten, de beslissing om de behandeling te starten niet gerelateerd zijn aan de resultaten. Indien aan deze assumptie niet voldaan wordt, zullen de standaardfouten een neerwaartse bias bevatten wat ervoor zorgt dat de kans dat de nulhypothese verworpen wordt verhoogt (Ellen & Eleanor, 2020).

De onderzoekers waren zich ervan bewust dat er mogelijk veranderingen in de samenstelling van asielzoekers waren, als gevolg van de terreuraanslagen van 11 september 2001 en 11 maart 2004. Deze verandering in de samenstelling zou een probleem kunnen zijn als de verandering meer uitgesproken is voor asielzoekers uit landen met een moslimmeerderheid. De onderzoekers geven aan dat dit echter geen probleem was voor de studie omdat ze de steekproef beperkt hebben tot aanvragen van zes maanden voor en zes maanden na de terreuraanslagen. Verder geven ze aan dat volgens de wet deze aanvragen behandeld moeten worden binnen 180 dagen, terwijl dit in werkelijkheid nog langer duurt omwille van wachtlijsten. Op die manier controleren de auteurs voor de mogelijke veranderingen in de samenstelling van asielzoekers omdat de uitspraken tot zes maanden na de aanslagen al aangevraagd werden voor de aanslagen. De onderzoekers controleren of aan deze assumptie voldaan werd aan de hand van een regressie van een dummy variabele, die gelijk is aan één indien de zaak behandeld werd na 11 september 2001. De schatting van de regressie bleek niet significant, wat betekende dat de zaken die na 11 september 2001 gehoord werden niet meer kans hadden om een asielzoeker uit een land met een moslimmeerderheid te bevatten dan voor de terreuraanslag. De *strict exogeneity* assumptie lijkt op die manier ook voldaan te zijn (Brodeur & Wright, 2019).

De onderzoekers wilden ook weten of de toekenning van zaken op willekeurige basis gebeurde. Deze controle was noodzakelijk aangezien het feit dat de beslissingen van individuele rechters bias zouden kunnen bevatten en sommige rechters ook strenger zijn bij de beoordeling van asielzoekers afkomstig uit landen met een moslimmeerderheid. Dit deden de onderzoekers door middel van een regressie van een maat voor strengheid van de rechter op een dummy variabele die gelijk is aan één indien de asielzoeker afkomstig is uit een land met een moslimmeerderheid. Verder controleerden de onderzoekers in deze regressie voor de vaste effecten van de rechtbank. De auteurs concludeerden aan de hand van deze regressie dat de toekenning van zaken willekeurig was (Brodeur & Wright, 2019).

Beoordeling empirische strategie

Het gebruik van een DiD onderzoeksopzet is een sterke keuze. Deze methode helpt om de causale effecten van de terreuraanslagen op de toekenning van internationale bescherming te isoleren, door het vergelijken van groepen vóór en na de interventie. Door de twee groepen, namelijk asielzoekers uit landen met een moslimmeerderheid en uit landen zonder een moslimmeerderheid, te vergelijken voor en na de terreuraanslagen, wordt er gecontroleerd voor groeps- en tijdsinvariante factoren. Tevens werd er ook voldaan aan de *common trends* assumptie, de studie

levert grafieken die parallelle trends laten zien vóór de interventie (zie Bijlage 4 en 5). Dit versterkt de geloofwaardigheid van de resultaten. Echter, de resultaten zijn mogelijk niet generaliseerbaar naar andere contexten of periodes, omdat de studie specifiek gericht is op de periode rond de aanslagen van 11 september 2001 (Brodeur & Wright, 2019).

De empirische strategie van Brodeur en Wright (2019) is goed doordacht en methodologisch sterk. De studie biedt waardevolle inzichten in de impact van terreuraanslagen op de toekenning van internationale bescherming en draagt bij aan het bredere onderzoek naar de gevolgen van dergelijke gebeurtenissen op rechterlijke beslissingen.

3.3 Empirische strategie van Bielen en Grajzl (2021)

De studie van Bielen en Grajzl (2021) onderzoekt het effect van van de moord van Theo van Gogh door een Marrokaans-Nederlandse extremist, op de vervolging van mannelijke verdachten afkomstig uit moslimlanden, in Amsterdam. Met behulp van een DiD-opzet tonen de onderzoekers aan dat deze moord geleid heeft tot een gemiddelde toename van 19 procent in de kans op vervolging voor niet-gerelateerde geweldadige misdrijven van mannelijke verdachten geboren in landen met een moslimmeerderheid (zie Bijlage 3). De onderzoekers vermelden daarbij dat het effect voornamelijk waarneembaar was in de eerste maand na de moord en daarna weer afnam. Verder vermelden de onderzoekers dat ze geen effecten waarnemen op niet-gewelddadige misdrijven en op gewelddadige misdrijven die werden afgehandeld door andere Nederlandse vervolgingsinstanties. Om die reden verklaren de onderzoekers dat het waargenomen effect niet gebaseerd is op emoties. Echter lijkt het waargenomen effect eerder in overeenstemming met een signaleringsverklaring, waarbij carrière-gemotiveerde openbare aanklagers ervoor kozen hun strengheid te laten zien. Tevens lijkt het waargenomen effect ook in overeenstemming met een gedragsverklaring waarbij openbare aanklagers vatbaar zijn voor de beschikbaarheidsheuristiek, een cognitieve bias waarbij mensen de waarschijnlijkheid van gebeurtenissen inschatten op basis van hoe gemakkelijk voorbeelden of herinneringen aan dergelijke gebeurtenissen in hun gedachten opkomen (Bielen & Grajzl, 2021).

Algemene methodologie

De onderzoekers begonnen met het definiëren van de steekproef. In de steekproef concentreerde Bielen en Grajzl (2021) zich op mannelijke verdachten van gewelddadige misdrijven. De beslissing om enkel mannelijke verdachten van gewelddadige misdrijven op te nemen in de steekproef werd genomen omdat de auteurs verwachtten dat vooral deze misdaden een associatie zouden oproepen met de moord op van Gogh in de gedachten van de aanklagers. Verder richtte ze zich op het rechtsgebied van het Openbaar Ministerie van Amsterdam omdat ze verwachtte dat het effect van de moord daar het meest significant zou zijn. Ten slotte werden de observaties beperkt tot zes weken voor en zes weken na de moord op van Gogh, omdat de gebeurtenis gedurende deze periode het meest prominent aanwezig was in de media (Bielen & Grajzl, 2021).

In de studie van Bielen en Grajzl (2021) werd wederom gebruikgemaakt van een DiD onderzoeksoopzet, met een voorgesteld model zoals volgt:

$$\Pr(\text{Prosecute}_{\text{crst}} = 1 \mid x_{\text{rst}}) = \alpha + \beta \text{Post}_t \times \text{Muslim}_s + \gamma \text{Muslim}_s + \lambda_t + \delta' X_{\text{rst}} + \kappa' \text{Post}_t \times X_{\text{rst}}.$$

Waarbij de eenheid van observatie een aanklacht c is die verbonden is met een strafzaak r , die een verdachte s betreft en wordt afgehandeld door het Openbaar Ministerie tijdens tijdsperiode t . De afhankelijke variabele $Prosecute_{crst}$ is een dummy variabele met een waarde gelijk aan één indien het parket ervoor kiest om de relevante persoon te vervolgen en anders gelijk is aan nul. X_{rst} is een vector van de waarneembare waarden die zich aan de rechterkant van het model bevinden. $Post_t$ is een dummyvariabele met een waarde van één indien de aanklacht behandeld werd na de moord van van Gogh en anders gelijk is aan nul. $Muslim_s$ is een dummyvariabele met een waarde gelijk aan één indien de beklaagde s , van een aanklacht c , geboren is in een land met een moslimmeerderheid en anders gelijk is aan nul. λ_t is het vaste effect voor een tweewekelijkse periode voor of na de moord van van Gogh. Doordat de steekproef observaties omvat van zes weken voor en zes weken na de moord, werden er vijf verschillende tweewekelijkse dummies opgenomen in het model. Er werd een tweewekelijkse dummy weggelaten voor de periode onmiddellijk voorafgaand aan de moord op van Gogh. Dit werd gedaan omdat λ_t volledig de verwerking van de toepasselijke aanklacht ten opzichte van de timing van de moord op Van Gogh absorbeerde, waardoor het afzonderlijk opnemen van $Post_t$ aan de rechterkant overbodig was (Bielen & Grajzl, 2021).

X_{rst} is een vector voor controles. X_{rst} controleert zowel voor indicatoren op verdachte-niveau als indicatoren op misdaad-niveau. Indicatoren op verdachte-niveau zijn de leeftijdsgroep, de arbeidsmarktstatus van de verdachte op het moment van de vervolgingsbeslissing en het strafrechtelijke verleden van de verdachte. Indicatoren op misdaad-niveau zijn onder andere het aantal aanklachten dat de verdachte heeft en hoe zwaar deze eventuele andere aanklachten zijn. Tot slot de interactieterm $Post_t \times X_{rst}$, deze term omvat alle interacties tussen de $Post_t$ indicator voor de timing van vervolging in relatie tot de timing van de moord op van Gogh met de vector X_{rst} betreffende controles op verdachte-niveau en misdaad-niveau. De belangrijkste reden voor het toevoegen van de volledige set van resulterende interactie-effecten is om ervoor te zorgen dat de schatting van de coëfficiënt op het interactieterm tussen $Post_t$ en $Muslim_s$ niet op een verkeerde manier de impact weerspiegelt van factoren op het niveau van de verdachte of het zaakniveau, behalve dat de verdachte uit een land met een moslimmeerderheid komt. Tegelijkertijd kan de moord op van Gogh een invloed hebben gehad op het proces van aanklachten op kenmerken, ongeacht de afkomst van de verdachte uit een land met een moslimmeerderheid. Als dit het geval is, kan het toevoegen van de interacties $Post_t \times X_{rst}$ de resterende variantie verder verminderen, wat de schatting van de coëfficiënten verbetert (Bielen & Grajzl, 2021).

Nu we alle variabele overlopen hebben, resteert mij enkel nog de DiD schattingsterm, in dit geval β . De coëfficiënt β omvat de DiD schatting van de impact van de moord op van Gogh op de vervolgingsbehandeling van niet-gerelateerde gewelddadige misdaden van verdachten die geboren zijn in een moslimmeerderheidsland. Meer specifiek omvat β het verschil tussen zowel de verandering in de kans op vervolging na de moord op van Gogh voor zaken waarbij mannelijke verdachten geboren zijn in moslimmeerderheidslanden als de analoge verandering voor zaken waarbij andere mannelijke verdachten betrokken zijn (Bielen & Grajzl, 2021).

Het volgende dat de onderzoekers deden is het opstellen van een toepasselijke controlegroep om een counterfactual te bekomen. De onderzoekers gebruiken daarom de verandering in de kans op

vervolging voor zaken waarbij andere mannelijke verdachten betrokken zijn die ofwel in Nederland zijn geboren of, als ze in het buitenland zijn geboren, niet in een moslimmeerderheidsland. De laatste groep verdachten vormt de controlegroep. Door het verschil te nemen tussen de verandering in de kans op vervolging na de moord op van Gogh voor zaken waarbij mannelijke verdachten geboren zijn in moslimmeerderheidslanden en de analoge verandering voor zaken waarbij andere mannelijke verdachten betrokken zijn, kregen de onderzoekers een DiD schatting. Deze schatting omvat het effect van de moord op van Gogh op de kans op vervolging van mannelijke verdachten van gewelddadige misdaden die geboren zijn in een moslimmeerderheidsland (Bielen & Grajzl, 2021).

Beoordeling empirische strategie

De empirische strategie van Bielen en Grajzl (2021) is methodologisch sterk en biedt waardevolle inzichten in de impact van de moord op Theo van Gogh op vervolgingsbeslissingen in Amsterdam. De keuze voor een DiD-ontwerp, de focus op een specifieke en relevante steekproef, en de gedetailleerde controlevariabelen dragen bij aan de betrouwbaarheid van de bevindingen (Bielen & Grajzl, 2021).

Het gebruik van een DiD-ontwerp is een sterke keuze voor het isoleren van causale effecten van de moord op Theo van Gogh. Door de vergelijking tussen verdachten uit moslimmeerderheidslanden en andere verdachten, zowel voor als na de moord, kan men specifieke effecten als gevolg van de gebeurtenis beter identificeren. De focus op mannelijke verdachten van gewelddadige misdrijven is goed doordacht, aangezien deze misdaden waarschijnlijk het meest geassocieerd worden met de moord op van Gogh, wat de validiteit van de bevindingen verhoogt. De beperking van de analyse tot zes weken voor en zes weken na de moord zorgt ervoor dat de media-aandacht en publieke emoties nog vers zijn, wat belangrijk is voor het meten van onmiddellijke effecten. Het gebruik van uitgebreide controlevariabelen op zowel verdachte- als misdaadniveau verhoogt de nauwkeurigheid van de resultaten. Dit minimaliseert de kans dat andere factoren het waargenomen effect verklaren. De toevoeging van de interactieterm tussen de tijdsindicator (Post) en de controleset (X_{rst}) zorgt ervoor dat de resultaten niet worden beïnvloed door veranderingen in verdachte- of misdaadkenmerken. Echter, de resultaten zijn mogelijk niet generaliseerbaar naar andere contexten of langere periodes (Bielen & Grajzl, 2021).

3.4 Besluit

Het verkennen van methodologische benaderingen in de literatuur is belangrijk om een goed begrip te vormen van hoe eerdere studies empirische vraagstukken hebben aangepakt. In dit hoofdstuk heb ik twee belangrijke studies besproken die gebruikmaken van een DiD-onderzoeksoptzet om de impact van specifieke gebeurtenissen op juridische beslissingen te onderzoeken. Door de methodologische benaderingen van deze studies te verkennen, heb ik waardevolle inzichten verkregen in de sterke en zwakke punten van verschillende empirische strategieën.

De studie van Brodeur en Wright (2019) richt zich op de invloed van de terreuraanslagen van 11 september 2001 op de toekenning van internationale bescherming in de VSA. Hun empirische strategie is methodologisch sterk. Ze maakte gebruik van een DiD-ontwerp om causale effecten te isoleren en de common trends assumption te verifiëren. De resultaten zijn echter mogelijk niet generaliseerbaar naar andere contexten of periodes, aangezien de focus specifiek ligt op de periode rond de aanslagen van 11 september 2001.

De studie van Bielen en Grajzl (2021) onderzoekt het effect van de moord op Theo van Gogh op de vervolging van mannelijke verdachten afkomstig uit moslimlanden in Amsterdam. Ook hier is het gebruik van een DiD-ontwerp een sterke keuze. Dit onderzoeksopzet helpt om causale effecten te isoleren. De focus op een specifieke steekproef van mannelijke verdachten van gewelddadige misdrijven en de beperking van de analyse tot zes weken voor en na de moord zorgt voor relevante en nauwkeurige bevindingen. Echter, ook bij deze studie geldt dat de resultaten mogelijk niet generaliseerbaar zijn naar andere contexten of langere periodes.

Hoofdstuk 4: Empirisch onderzoek

4.1 Inleiding

Na de voorgaande literatuurstudie werd een empirisch onderzoek uitgevoerd waarbij secundaire data werd verzameld via de online website van de RVV. In deze empirische studie tracht ik een antwoord te vinden op de centrale onderzoeksvraag: 'In welke mate hebben de terroristische aanslagen van 22 maart 2016 in Brussel een impact op de kans op een hervormende beslissing van de RVV, inzake verzoekers met een land van herkomst met een moslimmeerderheid?'. Deze onderzoeksvraag werd verder opgedeeld in drie deelvragen: 'Heeft het land van herkomst, wanneer dit een moslimmeerderheid betreft, een statistisch significante invloed op de kans van een verzoeker om een hervormende beslissing te verkrijgen bij de RVV?', 'In welke mate beïnvloedt het land van herkomst, wanneer dit een moslimmeerderheid betreft, de kans op het verkrijgen van een hervormende beslissing voor een verzoeker bij de RVV?', 'Hoe beïnvloedt het geslacht van de verzoeker de relatie tussen een land van herkomst met een moslimmeerderheid en de kans op hervorming van een CGVS-beslissing door de RVV?'. In deze masterproef is specifiek aandacht besteed aan beroepen in volle rechtsmacht, aangezien alleen in deze gevallen de RVV de bevoegdheid heeft om een betwiste beslissing van het CGVS volledig opnieuw te beoordelen en eventueel te herzien.

4.2 Hypothesen

Uit de literatuur blijkt dat terroristische aanslagen een negatieve invloed kunnen hebben op de kans om de vluchtelingenstatus te verkrijgen (Brodeur & Wright, 2019). Bovendien is aangetoond dat mannelijke verdachten met een moslimachtergrond een grotere kans op vervolging hadden voor gewelddadige misdaden na de moord op Theo van Gogh door een islamitische extremist (Bielen & Grajzl, 2021). Op basis hiervan is onze hypothese dat aanvragers uit landen met een moslimmeerderheid een kleinere kans hebben op een volledig of deels hervormende beslissing van de RVV. Een hervormende beslissing betekent dat de RVV een in de eerste aanleg negatieve beslissing van het CGVS, deels hervormd of volledig hervormd.

Deelvragen zijn geformuleerd om een basis te vormen voor het beantwoorden van de centrale onderzoeksvraag. De eerste deelvraag luidt: 'Heeft het land van herkomst, wanneer dit een moslimmeerderheid betreft, een statistisch significante invloed op de kans van een verzoeker om een hervormende beslissing te verkrijgen bij de RVV?'. Deze vraag is bedoeld om te onderzoeken of onze centrale variabele, los van de externe effecten van een terreuraanval, invloed heeft op de kans op het verkrijgen van een volledig of deels hervormende beslissing van de RVV. Onze hypothese voor deze onderzoeksvraag is dat het hebben van een land van herkomst met een moslimmeerderheid een statistisch significante impact heeft op de kans voor het verkrijgen van een hervormende beslissing van de RVV.

De tweede deelvraag luidt: 'In welke mate beïnvloedt het land van herkomst, wanneer dit een moslimmeerderheid betreft, de kans op het verkrijgen van een hervormende beslissing voor een verzoeker bij de RVV?'. Het doel van deze onderzoeksvraag is om te achterhalen of een moslimachtergrond een negatief of positief effect heeft op deze kans. Onze hypothese stelt dat aanvragers met een moslimachtergrond een kleinere kans hebben op het verkrijgen van een volledig of deels hervormende beslissing van de RVV.

Daarnaast is onderzocht of er mogelijke interacties bestaan tussen verzoekers uit landen met een moslimmeerderheid en het geslacht van die verzoekers. Concreet is in de regressieanalyse een interactieterm opgenomen tussen de relevante variabelen, met als bijbehorende hypothese dat mannelijke aanvragers uit moslimmeerderheidslanden een kleinere kans hebben op het verkrijgen van een volledig of deels hervormende beslissing van de RVV. Uit de literatuurstudie blijkt dat het hebben van een islamitisch-klinkende naam leidt tot een hoger veroordelingspercentage in zaken omtrent drugsdelicten (Bielen et al., 2021). Dit effect kwam ook voor bij verdachten die nog nooit voor de rechter verschenen. Verder is ontdekt dat na de moord op Theo van Gogh door een islamitische extremist, de kans op vervolging toenam voor mannelijke verdachten van gewelddadige misdaden (Bielen & Grajzl, 2021). Bielen en Grajzl (2021) geven aan dat zij hun steekproef beperkten tot mannelijke verdachten, omdat deze sneller worden geassocieerd met geweld.

4.3 Data

De data voor dit empirisch onderzoek werd verzameld door de onderzoeksgroep Beleidsmanagement van de UHasselt en ter beschikking gesteld voor dit onderzoek. Uit de gepubliceerde arresten van de RVV werd voor deze studie een selecte steekproef gemaakt op basis van de volgende criteria: beroepen in volle rechtsmacht / Nederlandstalig / uitgesproken door 1 rechter / eindvonnis uitgesproken in het jaar 2016. Concreet werd er data verzameld voor alle Nederlandstalige beroepen in volle rechtsmacht die door één rechter werden behandeld gedurende de periode van januari tot en met december 2016. De dataset, bestaande uit 1.761 individuele arresten, bevat de volgende variabelen: arrestnummer, beslissing van het CGVS, beslissing van de RVV, geslacht van de asielzoeker, land van herkomst van de asielzoeker, naam van de rechter, leeftijd van de rechter, jaren ervaring van de rechter binnen de RVV, datum van het arrest en tot slot de datum van de zitting. Tevens werd een variabele toegevoegd die aangeeft of de asielzoeker afkomstig is uit een land met een moslimmeerderheid. Om te bepalen welke landen kwalificeren als landen met een moslimmeerderheid gebruik ik een lijst uit een eerdere studie van Bielen en Grajzl (2021). De auteurs van de studie geven aan dat volgende landen een quota bereiken om te kwalificeren als landen met een moslimmeerderheid: Albanië, Algerije, Azerbeidzjan, Bahrein, Bangladesh, Brunei, Tsjaad, Djibouti, Egypte, Gambia, Guinee, Indonesië, Iran, Irak, Jordanië, Kazachstan, Koeweit, Kirgizië, Libanon, Libië, Maleisië, Maldiven, Mali, Mauritanië, Mayotte, Marokko, Niger, Oman, Pakistan, Qatar, Saoedi-Arabië, Senegal, Somalië, Soedan, Syrië, Tadzjikistan, Tunesië, Turkije, Turkmenistan, Oezbekistan, Jemen, Sierra Leone, Verenigde Arabische Emiraten, Westelijke Sahara en Burkina Faso (Bielen & Grajzl, 2021). De verzamelde data werd vervolgens geanalyseerd met behulp van het econometrische programma STATA.

Voordat ik verder onderzoek kan verrichten is het belangrijk om de dataset voor te bereiden. Allereerst heb ik gecontroleerd op ontbrekende waarden binnen de dataset. Dit betekent dat indien er bij een bepaald arrest één of meerdere elementen ontbraken, zoals bijvoorbeeld het land van herkomst of de leeftijd van de rechter, deze observatie uit de dataset verwijderd werden. Uit deze controle is gebleken dat bij 20 observaties het land van herkomst onbekend was. Daarnaast heb ik gecontroleerd op de aanwezigheid van dubbele observaties. Hier heb ik vastgesteld dat er geen nood was om observaties te verwijderen. Ten slotte heb ik de dataset gestructureerd om onze verdere statistische analyses vlot te kunnen uitoefenen. Concreet heb ik dus 20 observaties met een onbekend land van herkomst verwijderd en geen dubbele observaties aangetroffen, waarna ik de dataset heb gestructureerd voor verdere analyses.

Het doel van dit onderzoek is om te achterhalen of de terreuraanslagen van 22 maart 2016 in Brussel, de uiteindelijke beslissing tot toekenning of afwijzing van asiel en/of subsidiaire bescherming voor asielzoekers afkomstig uit een land met een moslimmeerderheid hebben beïnvloed. Concreet wordt nagegaan of de aanslagen hebben geleid tot afwijkingen in de beslissingen van de RVV ten opzichte van de gebruikelijke normen. In deze context worden discrepanties gezien als afwijkingen van de verwachte waarschijnlijkheid dat een verzoeker een hervormende beslissing van de RVV ontvangt. Bij beroepen in volle rechtsmacht kan de RVV een beslissing van het CGVS bevestigen, hervormen of vernietigen (art.39/2 verblijfwet van 15 december 1980). Indien de RVV oordeelt dat de beslissing van het CGVS juist is, wordt de

beslissing bevestigd en blijft deze ongewijzigd. Als de RVV daarentegen besluit om een beslissing te hervormen, wordt de beslissing van het CGVS aangepast. De RVV heeft de bevoegdheid om zowel de vluchtelingenstatus als subsidiaire bescherming toe te kennen, te weigeren of opnieuw in te trekken. Bovendien kan de RVV een beslissing van het CGVS vernietigen als er onregelmatigheden in het asieldossier zijn geconstateerd of als zij van mening is dat er onvoldoende elementen aanwezig zijn om een arrest te vellen (art.39/2 verblijfwet van 15 december 1980).

In het kader van deze masterproef is ervoor gekozen om de kans op hervorming van een beslissing van het CGVS te onderzoeken. Specifiek werd de hervorming van een CGVS-beslissing als afhankelijke variabele in twee vormen bestudeerd: 'hervormd' en '(deels) hervormd'. Onder de categorie 'hervormd' vallen de beslissingen die door de RVV volledig worden gewijzigd. Dit betreft voornamelijk beslissingen waarbij de RVV de vluchtelingenstatus van de asielverzoeker erkent. Beslissingen waarbij de RVV de subsidiaire beschermingsstatus toekent, vallen soms ook onder deze categorie. Dit is bijvoorbeeld het geval wanneer het CGVS een eerdere toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus heeft ingetrokken en de RVV deze beslissing hervormd door de subsidiaire beschermingsstatus opnieuw toe te kennen. Indien het CGVS aanvankelijk besluit om zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus te weigeren, en de RVV vervolgens besluit om alleen de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, dan wordt deze beslissing als deels hervormd beschouwd. Deels hervormde CGVS-beslissingen worden dus deels bevestigd en deels gewijzigd door de RVV. In de categorie '(Deels) Hervormd' worden zowel de deels hervormde beslissingen van de RVV als de volledig hervormde beslissingen samengenomen.

Indien een beslissing van het CGVS volledig bevestigd, deels hervormd of (deels) vernietigd wordt door de RVV, valt de beslissing niet onder de categorie 'hervormd'. Beslissingen die volledig bevestigd of (deels) vernietigd zijn, worden niet gerekend tot de categorie '(Deels) Hervormd'.

Tabel 1: Beschrijving van de variabele

Variabelen	Beschrijving
<i>Afhankelijke variabelen</i>	
Hervormd	Dummyvariabele gelijk aan 1 indien de rechter de beslissing van het CGVS hervormt, anders gelijk aan 0.
(deels) Hervormd	Dummyvariabele gelijk aan 1 indien de rechter de beslissing van het CGVS hervormt of deels hervormt, anders gelijk aan 0.
<i>Centrale onafhankelijke variabele</i>	
MoslimMeerderheid	Dummyvariabele gelijk aan 1 indien de verzoeker afkomstig is uit een land met een moslimmeerderheid, anders gelijk aan 0. Landen met een moslimmeerderheid zijn: Albanië, Algerije, Azerbeidzjan, Bahrein, Bangladesh, Brunei, Tsjaad, Djibouti, Egypte, Gambia, Guinee, Indonesië, Iran, Irak, Jordanië, Kazachstan, Koeweit, Kirgizië, Libanon, Libië, Maleisië, Maldiven, Mali, Mauritanië, Mayotte, Marokko, Niger, Oman, Pakistan, Qatar, Saoedi-Arabië, Senegal, Somalië, Soedan, Syrië, Tadzjikistan, Tunesië, Turkije, Turkmenistan, Oezbekistan, Jemen, Sierra Leone, Verenigde Arabische Emiraten, Westelijke Sahara en Burkina Faso (Bielen & Grajzl, 2021).
<i>Controlevariabele</i>	
Anciënniteit binnen RVV van de rechter	Ordinale variabele met een waarde gelijk aan het aantal jaren anciënniteit van de rechter bij de RVV.
Geslacht verzoeker	Dummyvariabele gelijk aan 1 indien de verzoeker een man is en gelijk aan 0 indien de verzoeker een vrouw is.
Leeftijd Rechter	Ordinale variabele met een waarde gelijk aan de leeftijd van de rechter.

Beschrijvende statistieken

De dataset bestaat in totaal uit 1.741 arresten, waarvan 75% (1308) van de arresten een verzoeker bevatten die afkomstig is uit een land met een moslim meerderheid en 25% (433) van de arresten een verzoeker bevatten die niet afkomstig is uit een land met een moslimmeerderheid. De arresten werden uitgesproken door 14 unieke rechters met een gemiddelde leeftijd van 52,9 jaar. De meest voorkomende landen van herkomst in de dataset zijn respectievelijk: Irak (406 verzoekers), Afghanistan (299 verzoekers), Somalië (221 verzoekers), Pakistan (133 verzoekers) en Rusland (75 verzoekers). Het grootste deel van de verzoekers is mannelijk, namelijk 78,5% (1383 verzoekers).

Van de 1.741 arresten werden slechts 13 CGVS-beslissingen volledig hervormd door de RVV. Met andere woorden worden er gemiddeld 0,75% van de CGVS beslissingen volledig hervormd. Indien we de deels hervormende en volledig hervormende beslissingen van de RVV optellen komen we uit op een totaal van 76 hervormde CGVS-beslissingen, ofwel 4,37% van de 1.741 arresten. Dit impliceert dat 63 arresten, ofwel 3,62%, slechts deels hervormd werden. Verder is het opvallend dat 24% van de arresten werd uitgesproken door rechters met maximaal vier jaar ervaring binnen de RVV.

Tabel 2: Beschrijvende statistieken van centrale variabelen

Variabelen	N	Gemiddelde	Standaarddeviatie	Min.	Max.
Afhankelijke variabelen					
Hervormd	1.741	0,007	0,086	0	1
(Deels) Hervormd	1.741	0,044	0,204	0	1
Centrale onafhankelijke variabele					
Moslimmeerderheid	1.741	0,751	0,432	0	1
Controlevariabelen					
Anciënniteit binnen RVV van de rechter	1.741	7,453	2,734	1	9
Geslacht Verzoeker (man)	1.741	0,783	0,412	0	1
Leeftijd Rechter	1.741	52,844	10,741	33,041	63,344

4.4 Methodologie

Deelvragen

Na de beschrijvende analyse werd door middel van een lineaire regressie onderzocht of het land van herkomst van de asielzoeker, indien dit een moslimmeerderheid betreft, invloed heeft op de kans om een hervormende beslissing van de RVV te verkrijgen. Dit kan ik doen aan de hand van een *linear probability model* (hierna: LPM) op basis van een *ordinary least squares* methode (OLS).

Concreet tracht ik de eerste deelvraag van het empirisch onderzoek te beantwoorden: 'Heeft het land van herkomst, wanneer dit een moslimmeerderheid betreft, een statistisch significante invloed op de kans van een verzoeker om een hervormende beslissing te verkrijgen bij de RVV?'. Dit wordt onderzocht aan de hand van de volgende regressieanalyse:

$$Y_i = \alpha + \beta * MM_i + \varepsilon_i$$

Waarbij de afhankelijke variabele (Y_i) de kans op een hervorming van de beslissing van het CGVS door de RVV weergeeft. Deze variabele wordt in elke regressie tweemaal onderzocht: één keer als 'Hervormd' en één keer als '(Deels) Hervormd'.

Indien een beslissing van het CGVS volledig hervormd wordt, betreft het meestal beslissingen van de RVV om de vluchtelingenstatus toe te kennen, maar het kan ook betrekking hebben op beslissingen waarbij een ingetrokken subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend. Als het CGVS in eerste instantie zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus niet toekent en de RVV later beslist om de subsidiaire beschermingsstatus wel toe te kennen, wordt deze beslissing als gedeeltelijk hervormd beschouwd. Zowel dit geval als de gevallen van volledige hervorming worden opgenomen in de categorie '(Deels) Hervormd'.

De afhankelijke variabele (Y_i) is een dummyvariabele die in het eerste geval gelijk is aan 1 indien de beslissing van het CGVS volledig hervormd werd door de RVV, en 0 indien dit niet het geval is. In het tweede geval neemt de afhankelijke variabele de waarde 1 aan indien de beslissing van het CGVS '(Deels) Hervormd' werd door de RVV, en 0 indien dit niet het geval is. De α -term functioneert als een intercept.

De centrale onafhankelijke variabele (MM_i) is een dummyvariabele met de waarde 1 indien de asielzoeker afkomstig is uit een land met een moslimmeerderheid en 0 indien niet. Landen met een moslimmeerderheid omvatten onder andere: Afghanistan, Albanië, Algerije, Azerbeidzjan, Bahrein, Bangladesh, Brunei, Tsjaad, Djibouti, Egypte, Gambia, Guinee, Indonesië, Iran, Irak, Jordanië, Kazachstan, Koeweit, Kirgizië, Libanon, Libië, Maleisië, Maldiven, Mali, Mauritanië, Mayotte, Marokko, Niger, Oman, Pakistan, Qatar, Saoedi-Arabië, Senegal, Somalië, Soedan, Syrië, Tadzjikistan, Tunesië, Turkije, Turkmenistan, Oezbekistan, Jemen, Sierra Leone, Verenigde Arabische Emiraten, Westelijke Sahara, en Burkina Faso (Bielen & Grajzl, 2021). De coëfficiënt β geeft het effect van de afkomst van de asielzoeker op de kans op een hervormende beslissing door de RVV weer.

Naast de afkomst van de asielzoeker zijn er andere factoren die de kans op een hervormende beslissing van de RVV kunnen beïnvloeden. Deze controlevariabelen worden opgesplitst in twee

delen: kenmerken van de rechter en kenmerken van de asielzoeker. Controlevariabelen zijn essentieel in een regressieanalyse omdat ze helpen het effect van de centrale onafhankelijke variabele te isoleren.

Een relevant kenmerk van de rechter dat invloed kan hebben op de beslissing is de anciënniteit binnen RVV op het moment van het arrest, weergegeven als $ARVV_r$. Daarnaast wordt gecontroleerd voor de leeftijd van de rechter, weergegeven als $Leeft_r$, alsook voor tijdsinvariante kenmerken (*fixed effects*) van de rechter. Deze *fixed effects* worden opgenomen in de variabele θ_r , waarbij r de beslissende rechter weergeeft. Tot slot controleer ik voor maand-jaar *fixed effects* om rekening te houden met gebeurtenissen en omstandigheden die binnen een bepaalde maand alle beslissingen van de RVV op dezelfde manier beïnvloeden. Deze effecten worden in de regressie weergegeven als δ_t .

$$Y_i = \alpha + \beta_1 * MM_i + \theta_r + \beta_2 * ARVV_r + \beta_3 * Geslacht_i + \beta_4 * Leeft_r + \delta_t + \varepsilon_i$$

Het beantwoorden van de tweede deelvraag, namelijk in welke mate het geslacht van de verzoeker invloed heeft op de relatie tussen het hebben van een moslimmeerderheid in het land van herkomst en de kans op hervorming van een CGVS-beslissing door de RVV, gebeurt met behulp van een interactieterm. Deze interactieterm wordt toegevoegd aan de voorgaande regressievergelijking en weergegeven als $\beta_5 * MM_i X Geslacht_i$, waarbij alle controlevariabelen, rechter *fixed effects*, en maand-jaar *fixed effects* opnieuw worden meegenomen.

$$Y_i = \alpha + \beta_1 * MM_i + \theta_r + \beta_2 * ARVV_r + \beta_3 * Geslacht_i + \beta_4 * Leeft_r + \beta_5 * MM_i X Geslacht_i + \delta_t + \varepsilon_i$$

De regressieanalyse wordt stapsgewijs uitgevoerd, te beginnen met enkel de factor MM_i en enkele controlevariabelen om het directe effect van een afkomst uit een land met een moslimmeerderheid op de kans op hervorming van de CGVS-beslissing te onderzoeken. Vervolgens worden verschillende *fixed effects* aan de regressie toegevoegd. Door deze *fixed effects* op te nemen, kan het effect van de afkomst op de kans op hervorming van de CGVS-beslissing nauwkeuriger worden geschat. De resultaten worden gepresenteerd in tabellen, waarbij de significantie van de gevonden effecten wordt aangegeven met sterretjes.

Daarnaast maakt elke regressie gebruik van heteroskedasticiteit-robuste standaardfouten. Dit is belangrijk omdat een van de voorwaarden voor het gebruik van de OLS-methode homoskedasticiteit is, wat veronderstelt dat de variantie van de foutterm constant is voor alle waarden van de onafhankelijke variabelen (Cattaneo et al., 2018). Door bij elke regressie de optie 'robust' te gebruiken, wordt gecontroleerd op mogelijke heteroskedasticiteit, waardoor de betrouwbaarheid van de schattingen wordt verbeterd.

Centrale onderzoeksvraag

In het volgende gedeelte van de empirische studie richt ik me op de centrale onderzoeksvraag: 'In welke mate hebben de terroristische aanslagen van 22 maart 2016 in Brussel een impact op de kans op een hervormende beslissing van de RVV, inzake verzoekers met een land van herkomst met een moslimmeerderheid?'. Om een mogelijk causaal verband vast te stellen, maak ik gebruik van een DiD-onderzoeksopzet. Deze methode helpt me te begrijpen of de aanslagen van 22 maart 2016 een verandering teweeg hebben gebracht in de kans op een hervormende beslissing van de RVV voor verzoekers uit landen met een moslimmeerderheid.

De eerste stap in me DiD-onderzoek is de selectie van de gegevens. Ik selecteer een tijdspanne van 18 weken rond 22 maart 2016 en creëren zes dummyvariabelen, elk voor een driewekelijkse periode rondom 22 maart 2016. Vervolgens definieer ik de behandelings- en controlegroep: de behandelingsgroep omvat verzoekers uit landen met een moslimmeerderheid, terwijl de controlegroep bestaat uit verzoekers uit landen zonder moslimmeerderheid. De uitkomstvariabelen blijven dezelfde als bij de deelvragen, en ik voer de regressie tweemaal uit, eenmaal met 'Hervormd' en eenmaal met '(Deels) Hervormd' als uitkomstvariabele. De controlevariabelen blijven eveneens onveranderd: 'Anciënniteit van de rechter (binnen de RVV)', 'Geslacht verzoeker' en 'Leeftijd Rechter', evenals de *fixed effects*.

Ik maak gebruik van een LPM. Hiermee schat ik hoe de kans op een hervormende beslissing verandert voor verzoekers uit landen met een moslimmeerderheid na de aanslagen van 22 maart 2016. Het gebruikte model is als volgt:

$$Y_i = \alpha + \beta_1 * MM_i * POST_t + \theta_r + \beta_2 * ARVV_r + \beta_3 * Geslacht_i + \lambda_t + \beta_4 * Leeft_r + \delta_t + \varepsilon_i$$

waarbij de afhankelijke variabele (Y_i) de kans op een (gedeeltelijke) hervorming van de beslissing van het CGVS door de RVV weergeeft. Deze variabele wordt in elke regressie tweemaal onderzocht: eenmaal als 'volledig hervormd' en eenmaal als '(gedeeltelijk) hervormd'. De α -term functioneert als intercept. De controlevariabelen en *fixed effects* zijn hetzelfde als bij de deelvragen, met een toevoeging van 'Triweek *fixed effects*' weergegeven als λ_t in de regressievergelijking.

De interactieterm $MM_i \times POST_t$ krijgt de waarde 1 indien de verzoeker uit een land met een moslimmeerderheid komt en de zitting plaatsvond na 22 maart 2016. Onze primaire focus ligt op de coëfficiënt van deze interactieterm β_1 , dit is de DiD-schatting van het effect van de aanaanslagen van 22 maart 2016 op de kans op een hervormende beslissing voor verzoekers uit landen met een moslimmeerderheid. Echter, een DiD-onderzoeksopzet zou niet mogelijk zijn zonder een passende *counterfactual*. In mijn geval is de *counterfactual* een situatie waarin de terreuraanvallen nooit gebeurd waren. Een *counterfactual* observeren is echter onmogelijk. Daarom moet ik zelf een *counterfactual* samenstellen die de situatie van de afwezigheid van de terreuraanvallen kan nabootsen. Om een *counterfactual* op te bouwen gebruik ik de verandering in de kans op het verkrijgen van een hervormende beslissing voor verzoekers die niet uit een land komen met een moslimmeerderheid. Deze verzoekers vormen met andere woorden onze controlegroep. Vervolgens wordt het DiD effect geschat door de verandering in kans op hervorming

voor verzoekers zonder een moslimachtergrond af te trekken van de verandering in de kans op hervorming voor verzoekers met een moslimachtergrond.

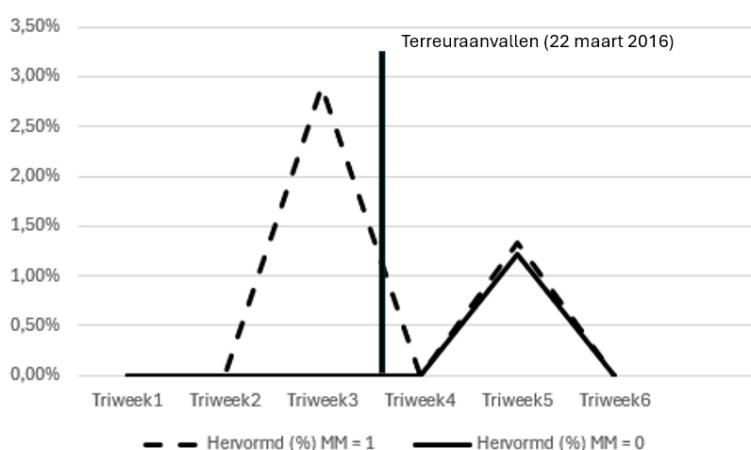
Vervolgens is het belangrijk om te controleren of onze controlegroep gepast is om te functioneren als een *counterfactual*. Dit doe ik door de trends van zowel de controlegroep als de behandelingsgroep te observeren in de periode rondom de aanslagen. Gewoonlijk zouden de trends van de controlegroep en de behandelingsgroep in de periode voor de aanslagen parallel moeten lopen. Na de terreuraanslagen zou de controlegroep haar trend van voor de aanslagen moeten aanhouden, terwijl de trend van de behandelingsgroep een verandering zou moeten zien. Indien deze voorwaarden voldaan worden, wordt er voldaan aan de *parallel trends* assumptie. Het doel van deze assumptie is dat de trends van de controlegroep en de behandelingsgroep in afwezigheid van de terreuraanslagen parallel zouden blijven lopen (Rothbard et al., 2024).

De onderstaande grafiek toont de kans op een volledig hervormde beslissing door de RVV voor zowel de behandelingsgroep (verzoekers uit landen met een moslimmeerderheid) als de controlegroep (verzoekers uit landen zonder moslimmeerderheid). De behandelingsgroep is weergegeven met een stippellijn en de controlegroep met een volle lijn. We merken op dat de trends in de periode voor de terreuraanval in triweek3 verschillen, we zien een hogere kans op een volledig hervormende beslissing voor verzoekers met een moslimachtergrond. Daarnaast zien we een verandering in de trend wanneer we de periode voor de terreuraanvallen vergelijken met de periode erna. Deze trendwijziging kan echter ook worden verklaard door de zeer kleine kans op een volledig hervormde beslissing door de RVV en het beperkte aantal observaties per triweek periode. In de eerste drie weken na de terreuraanvallen zien we de kans op het verkrijgen van een volledig hervormende beslissing van de RVV zakken naar 0% voor zowel de controlegroep als de behandelingsgroep. In de daaropvolgende triweek (triweek 5) zien we de kans stijgen naar een bovengemiddelde van ongeveer 1,3% voor beide groepen. In de laatste triweek daalt de kans op een volledig hervormende beslissing opnieuw naar 0% voor beide groepen.

Bij volledig hervormde beslissingen blijkt het moeilijk om de *parallel trends* assumptie te verifiëren. Onder normale omstandigheden zouden de trends van de controlegroep en de behandelingsgroep voor de terreuraanslagen parallel moeten verlopen. Na de aanslagen zou de controlegroep dezelfde trend moeten voortzetten, terwijl de behandelingsgroep een verandering in trend zou moeten vertonen (Rothbard et al., 2024).

In dit geval vermoed ik dat dit vooral te wijten is aan de beperkte hoeveelheid beschikbare data voor de gekozen periode. De combinatie van deze beperkte steekproef met de zeer lage kans op een volledig hervormende beslissing (0,75%) maakt het moeilijk om eventuele parallelle trends duidelijk te identificeren. Hierdoor kan ik niet met zekerheid stellen dat de *parallel trends* assumptie hier wordt voldaan voor volledig hervormde beslissingen.

Grafiek 1: Percentage volledig hervormde beslissingen per triweek

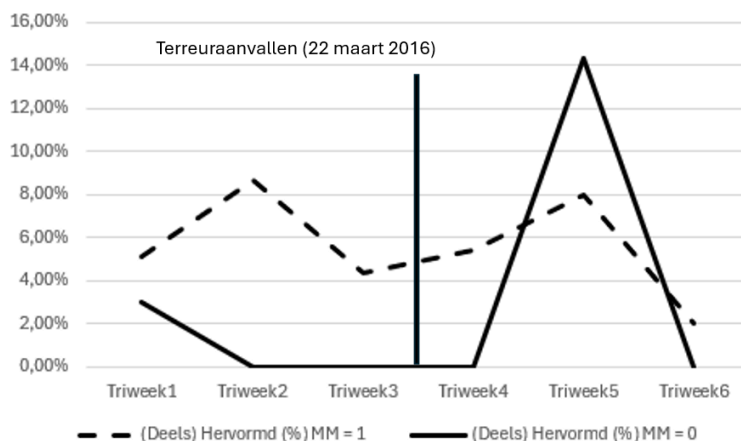


De onderstaande grafiek toont de kans op een (deels) hervormde beslissing door de RVV voor zowel de behandelingsgroep (verzoekers uit landen met een moslimmeerderheid) als de controlegroep (verzoekers uit landen zonder moslimmeerderheid). De behandelingsgroep is weergegeven met een stippellijn en de controlegroep met een volle lijn. In de eerste drie weken na de terreuraanvallen (triweek 4) zien we de hervormende beslissingen van de RVV licht stijgen voor de behandelingsgroep, terwijl dit 0% blijft voor de controlegroep. Echter, in de daaropvolgende drie weken (triweek 5) zien we de kans op een hervormende beslissing van de RVV fors stijgen voor de controlegroep, tegelijkertijd zien we de kans op een hervormende beslissing voor de behandelingsgroep ook stijgen in beperkte mate. In de laatste periode zien we de kans op een hervormende beslissing zakken naar een gelijkaardig niveau als in de periode voor de terreuraanvallen.

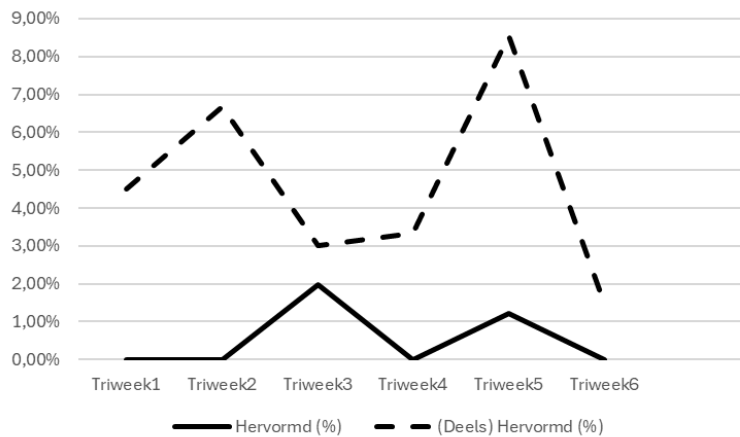
Normaal gesproken zouden de trends van de controlegroep en de behandelingsgroep voor de aanslagen parallel moeten zijn. Na de aanslagen zou de controlegroep haar eerdere trend moeten voortzetten, terwijl de behandelingsgroep een verandering in trend zou laten zien (Rothbard et al., 2024).

Voor de terreuraanslagen lopen de trends van zowel de controlegroep als de behandelingsgroep relatief parallel. Na de aanslagen zien we echter een opvallende stijging in de kans op het verkrijgen van een volledig of deels hervormende beslissing bij de controlegroep, terwijl de trend in de behandelingsgroep nagenoeg onveranderd blijft. Het blijft hier ook moeilijk om met zekerheid te zeggen dat er aan de *parallel trends* assumptie voldaan wordt vanwege de beperkte steekproef en de zeer lage kans op een hervormende beslissing.

Grafiek 2: Percentage (deels) hervormende beslissingen per triweek



Grafiek 3: Percentage hervormende beslissingen per triweek



De keuze voor een LPM in mijn DiD-onderzoeksopzet brengt een natuurlijke neiging van heteroscedastische fouten met zich mee. Bovendien is het aannemelijk dat de niet-waargenomen factoren die de beslissing van de RVV beïnvloeden, gerelateerd zijn, wat suggereert dat clustering van standaardfouten noodzakelijk is. Het bepalen van een geschikt niveau om de standaardfouten te clusteren is echter complex (Cattaneo et al., 2018).

Onze statistische inferentie is gebaseerd op heteroscedasticiteit-robuste standaardfouten, geclusterd op het niveau van de rechter bij de RVV (7 clusters). Daarnaast presenteer ik in de modelschattingen ook de resultaten wanneer de standaardfouten geclusterd zijn op het niveau van het land van herkomst (49 clusters) en de robuuste standaardfouten volgens de het stata commando 'robust'.

Hoofdstuk 5: Resultaten empirisch onderzoek

5.1 Regressieanalyse: Deelvragen

Om de invloed van een moslimafkomst op de waarschijnlijkheid van een hervorming van een CGVS-beslissing door de RVV te schatten, werden drie verschillende varianten van het basisregressiemodel toegepast. In het eerste model (1) werden uitsluitend de variabele moslimmeerderheid en de controlevariabelen opgenomen. Dit model stelt me in staat om het effect van moslimmeerderheid op de kans op hervorming van een CGVS-beslissing door de RVV te evalueren, terwijl ik controleer voor de controlevariabelen. De controlevariabelen in dit model omvatten: het geslacht van de verzoeker, de leeftijd van de rechter en de ervaring (in jaren) van de rechter bij de RVV. In het tweede model (2) zijn *fixed effects* opgenomen in de regressie, namelijk de rechter *fixed effects* en de maand-jaar *fixed effects*. Maand-jaar *fixed effects* controleren voor gebeurtenissen die in een bepaalde maand plaatsvinden, die alle beslissingen omtrent asiel in die maand op dezelfde manier beïnvloeden. Het derde model (3) voegt de interactieterm tussen geslacht en moslimmeerderheid toe aan de regressie. Dit model heeft tot doel te onderzoeken of en hoe het geslacht van de verzoeker afkomstig uit een land met een moslimmeerderheid invloed heeft op de kans op het verkrijgen van een hervormende beslissing.

Deze drie regressiemodellen werden eerst geschat met de uitkomstvariabele 'Hervormd' en vervolgens met de uitkomstvariabele '(Deels) Hervormd'. Tabel 3 presenteert de resultaten voor de uitkomstvariabele 'Hervormd'.

Hervormd

Tabel 3: Resultaten met uitkomst: Hervormd

VARIABELEN	(1) Hervormd	(2) Hervormd	(3) Hervormd
MoslimMeerderheid	0,00920** (0,00402)	0,00846 (0,00401)	0,01186 (0,01081)
MoslimMeerderheidXMan			-0,00387 (0,00543)
Rechter <i>fixed effects</i>	Nee	Ja	Ja
Maand-jaar <i>fixed effects</i>	Nee	Ja	Ja
Observaties	1.741	1.741	1.741
R ²	0,0038	0,0167	0,0168

Robuuste standaarderrors tussen haken. De eenheid van observatie is het arrest.

*** $p < 0.01$, ** $p < 0.05$, * $p < 0.1$

De controlevariabele Geslacht Verzoeker, Leeftijd van de rechter en Anciënniteit van de rechter (binnen de RVV) worden niet vermeld in de tabel, maar zijn wel opgenomen in de regressieanalyse

De bovenstaande tabel (Tabel 3) toont de regressieresultaten voor de uitkomstvariabele 'Hervormd'. In deze tabel wordt alleen in model 1 een significant effect waargenomen. Model 1 bevat zowel de centrale variabele 'MoslimMeerderheid' als de controlevariabelen, maar omvat geen *fixed effects*. De regressieresultaten laten zien dat een verzoeker afkomstig uit een land met een moslimmeerderheid een hogere kans heeft op het verkrijgen van een volledig hervormende beslissing van de RVV. Het waargenomen effect is echter minimaal; de kans op een volledig hervormde beslissing voor een verzoeker uit een land met een moslimmeerderheid neemt slechts met 0,92% toe. Aangezien in dit model geen *fixed effects* zijn opgenomen en de determinatiecoëfficiënt (R^2) zeer laag is, moeten de resultaten met voorzichtigheid worden geïnterpreteerd.

In model 2 worden de rechter *fixed effects* en de maand-jaar *fixed effects* toegevoegd. In dit model wordt geen significant effect gevonden van de moslimachtergrond van de verzoeker op de kans op het verkrijgen van een volledig hervormende beslissing door de RVV. De determinatiecoëfficiënt ligt in dit model echter wel hoger dan in model 1, wat wijst op een betere verklaring van de variantie in de afhankelijke variabele.

Het derde model (model 3) onderzoekt de toevoeging van een interactievariabele 'MoslimMeerderheidXMan'. Ook hier wordt geen significant effect gevonden van de moslimachtergrond van een mannelijke verzoeker op de kans op het verkrijgen van een volledig hervormende beslissing door de RVV. Bovendien stijgt de determinatiecoëfficiënt nauwelijks in vergelijking met model 2, wat suggereert dat de interactieterm weinig bijdraagt aan de verklaring van de variatie in de uitkomstvariabele.

(Deels) Hervormd

Tabel 4: Resultaten met uitkomst: (Deels) Hervormd

VARIABELEN	(1) (Deels) Hervormd	(2) (Deels) Hervormd	(3) (Deels) Hervormd
MoslimMeerderheid	0,03942*** (0,00983)	0,03065*** (0,01026)	0,02850 (0,02296)
MoslimMeerderheidXMan			-0,02465* (0,01462)
Rechter <i>fixed effects</i>	Nee	Ja	Ja
Maand-jaar <i>fixed effects</i>	Nee	Ja	Ja
Observaties	1.741	1.741	1.741
R ²	0,0080	0,0509	0,0509

Robuuste standaarderrors tussen haken. De eenheid van observatie is het arrest.

*** p<0.01, ** p<0.05, * p<0.1

De controlevariabele Geslacht Verzoeker, Leeftijd van de rechter en Anciënniteit van de rechter (binnen de RVV) worden niet vermeld in de tabel, maar zijn wel opgenomen in de regressieanalyse

De bovenstaande tabel (Tabel 4) toont de regressieresultaten voor de uitkomstvariabele '(Deels) Hervormd'. Deze resultaten vertonen meerdere verschillen ten opzichte van de resultaten in Tabel 3, die betrekking hebben op de variabele 'Hervormd'. De kans op een gedeeltelijke hervorming is immers groter dan de kans op een volledige hervorming van een CGVS-beslissing door de RVV. In 2016 was de kans op een volledige hervorming door de RVV 0,75%, terwijl de kans op een volledige of gedeeltelijke hervorming 4,37% bedroeg. Dit betekent dat er meer gegevens beschikbaar zijn om het effect van de onafhankelijke variabelen te schatten, wat mogelijk de hogere statistische significantie van de resultaten verklaart.

We beginnen met model 1, waar een statistisch significant effect wordt gevonden van de moslimachtergrond van de verzoeker op de kans op het verkrijgen van een volledig of gedeeltelijk hervormende beslissing van de RVV. In dit model worden de controlevariabelen opgenomen, namelijk het geslacht van de verzoeker, de leeftijd van de rechter en de anciënniteit van de rechter binnen de RVV. De resultaten van model 1 tonen aan dat verzoekers met een moslimachtergrond een statistisch significant hogere kans hebben op een volledig of gedeeltelijk hervormende beslissing van de RVV, namelijk 3,94%. Dit is in tegenspraak met onze oorspronkelijke hypothese, gebaseerd op literatuurstudie.

In model 2 worden de rechter *fixed effects* en de maand-jaar *fixed effects* toegevoegd. Na de toevoeging van de *fixed effects* zien we een stijging van de determinatiecoëfficiënt, wat aangeeft dat dit model beter in staat is om de uitkomsten te verklaren dan model 1. De resultaten van model 2 tonen opnieuw aan dat verzoekers met een moslimachtergrond een statistisch significant hogere kans hebben op een volledig of gedeeltelijk hervormende beslissing van de RVV, met een toename van 3,07% ten opzichte van verzoekers zonder moslimachtergrond. Dit is een lagere kans dan in model 1, gepaard met een hogere determinatiecoëfficiënt.

In het derde model (model 3) wordt de interactievariabele 'MoslimMeerderheidXMan' toegevoegd om te onderzoeken of er een verschil is in de kans op een volledig of gedeeltelijk hervormende beslissing van de RVV voor mannelijke verzoekers uit moslimmeerderheidslanden. Er werd een statistisch significant effect gevonden voor de interactievariabele 'MoslimMeerderheidXMan' van -2,47%, wat impliceert dat mannelijke verzoekers uit moslimmeerderheidslanden een iets lagere kans hebben op een hervormende beslissing. Echter, de variabele 'MoslimMeerderheid' zelf toont geen statistisch significant effect in dit model (model 3).

Bespreking van de resultaten

Na het uitvoeren van beide regressieanalyses, één met de uitkomstvariabele 'Hervormd' en één met de uitkomstvariabele '(Deels) Hervormd' werd er in beide analyses bewijs gevonden ter ondersteuning van de hypothese dat het hebben van een land van herkomst met een moslimmeerderheid een statistisch significante invloed heeft op de kans op het verkrijgen van een volledig of deels hervormende beslissing van de RVV. De kans op het verkrijgen van dergelijke beslissingen wordt dus beïnvloed door het land van herkomst van de verzoeker. De analyse naar volledige hervormingen toont aan dat verzoekers uit moslimmeerderheidslanden 0,92% meer kans hebben op een volledig hervormende beslissing dan verzoekers uit andere landen. In de analyse naar zowel volledige als gedeeltelijke hervormingen werd een groter effect gevonden, verzoekers uit moslimmeerderheidslanden hebben een hogere kans op een hervormende beslissing, die kans loopt op tot 3,94%.

Deze resultaten suggereren dat er discrepanties bestaan binnen de RVV op basis van het land van herkomst van de verzoeker. Het verwachte negatieve effect werd echter niet bevestigd, in plaats daarvan bleken verzoekers uit moslimmeerderheidslanden een hogere kans te hebben op een hervormende beslissing.

Daarnaast werd onderzocht of mannelijke verzoekers uit landen met een moslimmeerderheid een verschillende kans hebben op een hervormende beslissing. Hoewel de interactievariabele in de regressie werd opgenomen, werd bij de uitkomstvariabele 'Hervormd' geen statistisch significant effect waargenomen. Echter, bij de uitkomstvariabele '(Deels) Hervormd' werd wel een statistisch significant effect gevonden. Dit effect geeft aan dat mannelijke verzoekers uit een land met een moslimmeerderheid 2,47% minder kans hebben op een hervormende beslissing van de RVV. Dit resultaat is in overeenstemming met onze hypothese, die daarmee bevestigd kan worden wanneer het gaat om hervormende beslissingen in bredere zin, maar niet wanneer specifiek gekeken wordt naar volledig hervormde beslissingen.

Rechters met voldoende ervaring - *robustness check*

In onze voorgaande regressieanalyse van de deelvragen vond ik een statistisch significant effect van een moslimachtergrond op de kans op het verkrijgen van een hervormende beslissing van de RVV gedurende het jaar 2016. Tevens vond ik een statistisch significant effect van de interactieterm 'MoslimMeerderheidXMan'. In deze *robustness check* onderzoek ik of de significante effecten blijven bestaan wanneer ik uitsluitend arresten beschouw die zijn uitgesproken door rechters met minimaal vijf jaar ervaring binnen de RVV. De onderstaande tabel (Tabel 5) toont deze schatting met de uitkomstvariabele '(Deels) Hervormd'.

Tabel 5: *Robustness check* ervaring van rechter

VARIABLEN	(1) (Deels) Hervormd	(2) (Deels) Hervormd	(3) (Deels) Hervormd
MoslimMeerderheid	0,04457*** (0,011084)	0,03661** (0,01154)	0,03886 (0,02670)
MoslimMeerderheidXMan			-0,02945* (0,01596)
Rechter <i>fixed effects</i>	Nee	Ja	Ja
Maand-jaar <i>fixed effects</i>	Nee	Ja	Ja
Observaties	1.324	1.324	1.324
R ²	0,0102	0,0411	0,0411

Robuuste standaarderrors tussen haken. De eenheid van observatie is het arrest.

*** $p < 0.01$, ** $p < 0.05$, * $p < 0.1$

De controlevariabele Geslacht Verzoeker, Leeftijd van de rechter en Anciënniteit van de rechter (binnen de RVV) worden niet vermeld in de tabel, maar zijn wel opgenomen in de regressieanalyse

De regressieresultaten met observaties van arresten uitgesproken door rechters met minstens vijf jaar ervaring binnen de RVV (Tabel 5) bevestigen dezelfde statistisch significante effecten als de originele resultaten (Tabel 4). De significante effecten in model 1, model 2 en model 3 verschillen in grootte, maar blijven statistisch significant.

Rechters met voldoende uitspraken - *robustness check*

In deze tweede *robustness check* onderzocht ik of en in welke mate de regressieresultaten veranderen als ik alleen rechters met minstens 60 uitspraken in de regressie opneem. De onderstaande tabel (Tabel 6) toont deze resultaten.

Tabel 6: *Robustness check* rechters met voldoende uitspraken

VARIABELEN	(1) (Deels) Hervormd	(2) (Deels) Hervormd	(3) (Deels) Hervormd
MoslimMeerderheid	0,04184*** (0,01158)	0,03470** (0,01223)	0,02940 (0,02720)
MoslimMeerderheidXMan			-0,03185* (0,01780)
Rechter <i>fixed effects</i>	Nee	Ja	Ja
Maand-jaar <i>fixed effects</i>	Nee	Ja	Ja
Observaties	1.324	1.324	1.324
R ²	0,0081	0,0543	0,0544

Robuuste standaarderrors tussen haken. De eenheid van observatie is het arrest.

*** $p < 0.01$, ** $p < 0.05$, * $p < 0.1$

De controlevariabele Geslacht Verzoeker, Leeftijd van de rechter en Anciënniteit van de rechter (binnen de RVV) worden niet vermeld in de tabel, maar zijn wel opgenomen in de regressieanalyse

De regressieresultaten in Tabel 6 zijn gebaseerd op rechters van de RVV die in 2016 minstens 60 beroepen in volle rechtsmacht hebben uitgesproken. De statistische significantie van de effecten in alle modellen zijn vrijwel hetzelfde als in de oorspronkelijke resultaten (Tabel 4).

Hoewel er veranderingen waren in de grootte van de effecten van sommige variabelen, kan ik concluderen dat de resultaten robuust zijn. De significantie van de resultaten blijft grotendeels behouden, zelfs wanneer ik de steekproef beperk tot arresten die zijn uitgesproken door ervaren rechters of rechters met een hoog aantal uitspraken.

5.2 Regressieanalyse: Centrale onderzoeksvraag

Om de invloed van de terreuraanvallen van 22 maart 2016 op de kans op een hervormende beslissing van de RVV, inzake een verzoeker met een moslimachtergrond te onderzoeken, werden vier verschillende statistische modellen geschat. In het eerste model (1) werden de centrale variabelen, PostXMoslimMeerderheid; MoslimMeerderheid en Post, opgenomen. Bijkomend werden de standaard controlevariabelen, het geslacht van de verzoeker, de leeftijd van de rechter en de ervaring (in jaren) van de rechter bij de RVV, toegevoegd aan het model. In het tweede model (2) werd de Post-dummyvariabele vervangen door de triweek *fixed effects*, in de volgende modellen worden stapsgewijs meer *fixed effects* toegevoegd. In model (3) worden de rechter *fixed effects* toegevoegd. Tot slot worden in model (4) de maand-jaar *fixed effects* toegevoegd. De standaardfouten worden respectievelijk geclusterd op het niveau van rechter, land van herkomst en de robuuste standaardfouten.

Deze vier regressiemodellen werden eerst geschat met de uitkomstvariabele 'Hervormd' en vervolgens met de uitkomstvariabele '(Deels) Hervormd'. Tabel 7 presenteert de resultaten voor de uitkomstvariabele 'Hervormd'.

Hervormd

Tabel 7: Centrale resultaten, Hervormd

VARIABELEN	(1) Hervormd	(2) Hervormd	(3) Hervormd	(4) Hervormd
PostXMoslimMeerderheid	0,00021 (0,00646) [0,00964] {0,00924}	-0,00606 (0,00693) [0,00731] {0,00861}	-0,00750 (0,00643) [0,00916] {0,00982}	-0,00793 (0,00627) [0,00912] {0,00993}
MoslimMeerderheid	0,00743 (0,00507)	0,00863 (0,00653)	0,00845 (0,00624)	0,00917 (0,00651)
Post	-0,00195 (0,00162)			
Mannelijkeverzoeker	-0,00693 (0,00630)	-0,00762 (0,00704)	-0,00513 (0,00717)	-0,00551 (0,00712)
LeeftijdRechter	0,000628 (0,00042)	0,00058 (0,00052)	0,08382 (0,04609)	0,08972 (0,04804)
AnciënniteitRechter	-0,00345 (0,00116)	-0,00341 (0,00138)	-0,18922 (0,10230)	-0,20237 (0,10665)
Triweek <i>fixed effects</i>	Nee	Ja	Ja	Ja
Rechter <i>fixed effects</i>	Nee	Nee	Ja	Ja
Maand-jaar <i>fixed effects</i>	Nee	Nee	Nee	Ja
Observaties	527	527	527	527
R ²	0,0065	0,0182	0,0308	0,0315

De eenheid van observatie is het arrest. De steekproef bevat alle observaties binnen 9 weken voor en 9 weken na de terreuraanvallen van 22 maart 2016 (bandbreedte van 18 weken). De resultaten zijn geclusterd op het niveau van de rechter binnen (haken), de resultaten worden verder geclusterd op het niveau van land van herkomst binnen de [vierkante haken] en de robuuste standaardfouten binnen de {kromme haken}.

*** $p < 0.01$, ** $p < 0.05$, * $p < 0.1$

Voordat we de resultaten van de bovenstaande tabel (Tabel 7) bespreken, is het belangrijk om te benadrukken dat het gebruik van een LPM kan leiden tot heteroscedastische fouten (Cattaneo et al., 2018). Bovendien is het aannemelijk dat de niet-waargenomen factoren die de beslissingen van de RVV beïnvloeden, gecorreleerd zijn. Om deze redenen heb ik ervoor gekozen om de standaardfouten te clusteren op verschillende niveaus. Eerst heb ik de standaardfouten geclusterd op het niveau van de rechter bij de RVV die de beslissing neemt, met 7 clusters. Vervolgens heb ik geclusterd op het niveau van het land van herkomst van de verzoeker, met 49 clusters. Ten slotte heb ik robuuste standaardfouten zonder te clusteren.

De regressieresultaten tonen geen significante effecten van de terroristische aanslagen op de kans dat een verzoeker met een moslimachtergrond een volledig hervormende beslissing krijgt van de RVV. Dit gebrek aan significante effecten kan verschillende oorzaken hebben. Ik vermoed echter dat dit voornamelijk te wijten is aan het beperkte aantal observaties van volledig hervormende beslissingen. In onze hele steekproef werden slechts drie gevallen waargenomen waarin de verzoeker een volledig hervormende beslissing ontving van de RVV. Vanwege het zeer kleine aantal observaties is het moeilijk om een statistisch significant effect van de onafhankelijke variabelen op de afhankelijke variabele waar te nemen. Dit zie ik ook aan de hand van de zeer lage determinatiecoëfficiënten van de vijf modellen. Deze coëfficiënten geven namelijk aan in welke mate de statistische modellen een bepaalde uitkomst kunnen voorspellen.

Om deze redenen is het niet mogelijk om de hypothese dat de terroristische aanslagen een negatief effect hadden op de kans op een volledig hervormende beslissing voor verzoekers met een moslimachtergrond te bevestigen of te verwerpen.

(Deels) Hervormd

Tabel 8: Centrale resultaten, (Deels) Hervormd

VARIABELEN	(1) (Deels) Hervormd	(2) (Deels) Hervormd	(3) (Deels) Hervormd	(4) (Deels) Hervormd
PostXMoslimMeerderheid	-0,00272 (0,03152) [0,03598] {0,03333}	-0,01361 (0,02993) [0,03877] {0,03635}	-0,00800 (0,03228) [0,03398] {0,03337}	-0,01242 (0,03343) [0,03572] {0,03452}
MoslimMeerderheid	0,05300 (0,01469)	0,04763* (0,01272)	0,03365 (0,01549)	0,04042* (0,01761)
Post	0,00246 (0,03168)			
Mannelijkeverzoeker	-0,00922 (0,01548)	-0,01222 (0,01973)	-0,00321 (0,02101)	-0,00690 (0,02164)
LeeftijdRechter	0,00217 (0,00189)	0,00290 (0,00223)	0,53280 (0,35207)	0,59015 (0,36270)
AnciënniteitRechter	-0,00213 (0,00501)	-0,00621 (0,00569)	-1.18569 (0,78301)	-1.31358 (0,80661)
Triweek <i>fixed effects</i>	Nee	Ja	Ja	Ja
Rechter <i>fixed effects</i>	Nee	Nee	Ja	Ja
Maand-jaar <i>fixed effects</i>	Nee	Nee	Nee	Ja
Observaties	527	527	527	527
R ²	0,0154	0,0247	0,0508	0,0592

De eenheid van observatie is het arrest. De steekproef bevat alle observaties binnen 9 weken voor en 9 weken na de terreuraanvallen van 22 maart 2016 (bandbreedte van 18 weken). De resultaten zijn geclusterd op het niveau van de rechter binnen (haken), de resultaten worden verder geclusterd op het niveau van land van herkomst binnen de [vierkante haken] en de robuuste standaardfouten binnen de {kromme haken}.

*** $p < 0.01$, ** $p < 0.05$, * $p < 0.1$

De regressieresultaten, met de uitkomstvariabele '(Deels) Hervormd', tonen geen statistisch significante effecten van de terroristische aanslagen op de kans op het verkrijgen van een volledig of deels hervormende beslissing van de RVV voor verzoekers met een moslimachtergrond. Dit

gebrek aan significante effecten kan verschillende oorzaken hebben. In tegenstelling tot de regressieresultaten met de uitkomstvariabele 'Hervormd', vermoed ik dat de terreuraanvallen een verwaarloosbaar of zelfs geen effect hadden op de kans dat een verzoeker met een moslimachtergrond een volledig of deels hervormende beslissing ontvangt van de RVV. Dit zie ik ook aan de hand van de statistisch significante effecten van de variabele 'MoslimMeerderheid' in model 2 en model 4. Deze effecten zijn positief en bewijzen dat verzoekers uit moslimlanden een grotere kans hadden op het verkrijgen van een deels hervormende of volledig hervormende beslissing van de RVV in de periode na de aanslagen.

Hoe dan ook, op basis van deze resultaten is het niet mogelijk om de hypothese dat de terreuraanvallen een negatief effect hadden op de kans dat een CGVS-beslissing volledig of deels hervormd werd door de RVV voor verzoekers met een moslimachtergrond, te bevestigen of te verwerpen.

Bespreking van de resultaten

Na het uitvoeren van beide regressieanalyses, één met de uitkomstvariabele 'Hervormd' en één met de uitkomstvariabele '(Deels) Hervormd', werd in beide analyses geen bewijs gevonden ter ondersteuning van de hypothese dat de terroristische aanslagen van 22 maart 2016 een negatieve invloed hadden op de kans dat een verzoeker met een moslimachtergrond een hervormende beslissing zou krijgen van de RVV. Tevens is er geen bewijs gevonden dat de aanslagen een positieve invloed hadden op de kans op een hervormende beslissing voor deze verzoekers. Met andere woorden, in geen van beide analyses, ongeacht de uitkomstvariabele, werd een statistisch significant effect van de aanslagen waargenomen.

Dit betekent concreet dat ik niet genoeg bewijs heb gevonden om de hypothese te bevestigen of te verwerpen. De afwezigheid van statistisch significante effecten kan verschillende oorzaken hebben.

Ten eerste is de kans op het ontvangen van een volledig hervormende beslissing zeer klein, ongeacht of de verzoeker zich in de controlegroep of de behandelingsgroep bevindt. In het jaar 2016 werden slechts 14 van de 1.741 beslissingen volledig hervormd, wat neerkomt op slechts 0,75% van de beslissingen. In onze steekproef werden drie CGVS-beslissingen volledig hervormd door de RVV, wat een hervormingspercentage van 0,57% vertegenwoordigt. Vanwege dit zeer beperkte aantal hervormde beslissingen is het moeilijk voor het statistische model om het effect van de onafhankelijke variabelen op de uitkomst te schatten.

Ten tweede is het mogelijk dat de terreuraanvallen van 22 maart 2016 slechts een verwaarloosbaar (of zelfs geen) effect hadden op de kans om een hervormende beslissing te krijgen. Indien dit het geval is, zouden we geen statistisch significante effecten waarnemen, simpelweg omdat er geen significant effect is. Dit blijft echter speculatie, aangezien ik in dit onderzoek geen definitieve redenen heb kunnen vinden waarom de resultaten geen statistisch significante effecten vertonen.

Variërende bandbreedtes - *robustness check*

Voordat ik tot een definitieve conclusie kan komen, is het essentieel om de validiteit van onze schattingsresultaten te evalueren. Dit doe ik door middel van *robustness checks*. In deze *robustness check* onderzoek ik hoe de statistische schattingen veranderen wanneer ik de bandbreedte van de opgenomen observaties aanpas. De onderstaande tabel (Tabel 9) toont de geschatte effecten met de uitkomstvariabele '(Deels) Hervormd'.

Tabel 9: Variërende bandbreedtes - *Robustness check*, (Deels) Hervormd

VARIABELEN	(1) 30 weken	(2) 24 weken	(3) 12 weken	(4) 6 weken
PostXMoslim Meerderheid	0,01307 (0,03615)	0,01982 (0,03534)	-0,03172 (0,04864)	0,02641 (0,07504)
Triweek <i>fixed effects</i>	Ja	Ja	Ja	Ja
Rechter <i>fixed effects</i>	Ja	Ja	Ja	Ja
maand-jaar <i>fixed effects</i>	Ja	Ja	Ja	Ja
Observaties	831	716	348	161
R ²	0,1747	0,2004	0,2489	0,0982

De uitkomstvariabele is '(Deels) Hervormd', de eenheid van observatie is het arrest. Standaardfouten geclusterd op het niveau van de rechter die de beslissing neemt tussen (haken).

Elke kolom geeft een andere bandbreedte weer. De lengte van de bandbreedte wordt weergegeven in weken, het aantal weken gedeeld door twee is het aantal weken voor en het aantal weken na de aanslagen van 22 maart 2016 dat wordt opgenomen in de regressie.

*** $p < 0.01$, ** $p < 0.05$, * $p < 0.1$

De controlevariabele Geslacht Verzoeker, Leeftijd van de rechter en Anciënniteit van de rechter (binnen de RVV) worden niet vermeld in de tabel, maar zijn wel opgenomen in de regressieanalyse

Tabel 9 presenteert de regressieresultaten met verschillende bandbreedtes in vergelijking met de oorspronkelijke regressieanalyse, waarin 18 weken aan observaties werden opgenomen. In de

eerste twee modellen neem ik meer observaties op, wat me meer data oplevert. Dit verhoogt de statistische kracht, maar het risico bestaat dat het effect van de terreuraanvallen van 22 maart 2016 hierdoor verwaterd raakt. In de laatste twee modellen minder ik het aantal observaties, wat een preciezer effect kan opleveren, maar met minder statistische kracht.

In model 1 worden in totaal 30 weken opgenomen. Concreet worden hier alle observaties binnen 15 weken voor en 15 weken na de terreuraanvallen opgenomen in de regressie. In model 2 worden in totaal 24 weken opgenomen. Dat wil zeggen 12 weken voor en 12 weken na de terreuraanvallen. In model 3 worden in totaal 12 weken opgenomen, zes weken voor en zes weken na de terreuraanvallen. In model 4 worden in totaal 6 weken opgenomen, drie weken voor en drie weken na de terreuraanvallen.

De resultaten van de regressies met variërende bandbreedtes laten, net als in de originele resultaten (Tabel 8, model 4), geen statistisch significant verband tussen de terreuraanslagen en de kans op het verkrijgen van een hervormende beslissing voor verzoekers uit landen met een moslimmeerderheid zien. Het is echter opmerkelijk dat de determinatiecoëfficiënten in model 2 en model 3 hoger liggen in vergelijking met de originele resultaten. Dit suggereert dat deze modellen een betere verklaring bieden voor de variatie in de uitkomstvariabele, hoewel ze geen significante effecten aantonen.

Ondanks de verschillen in de hoeveelheid data die per model wordt gebruikt, blijven de resultaten consistent zonder statistisch significante verbanden. De verhoogde determinatiecoëfficiënten in bepaalde modellen geven aan dat deze modellen mogelijk meer variatie in de uitkomstvariabele verklaren, maar dit heeft niet geleid tot nieuwe significante inzichten. Deze *robustness check* ondersteunt de robuustheid van onze eerdere bevindingen en biedt geen bewijs voor een significant effect van de terreuraanvallen op de hervormingsbeslissingen van de RVV.

Conclusie

Deze masterproef werd geschreven met als doel om te achterhalen of en in welke mate de terreuraanslagen van 22 maart 2016 een invloed hadden op de beslissingen die werden genomen door rechters in asielberoepen bij de RVV, inzake verzoekers uit landen met een moslimmeerderheid.

Het recht op internationale bescherming, ofwel asiel, is zowel nationaal als internationaal vastgelegd. Het Verdrag betreffende de Status van Vluchtelingen, opgesteld door de VN in 1951 en gewijzigd door het Protocol van New York in 1967, definieert wie in aanmerking komt voor de status van vluchteling (Convention Relating to the Status of Refugees, 1951; Protocol Relating to the Status of Refugees, 1967). Het EVRM biedt aanvullende bescherming bovenop het VN-verdrag, zoals bleek in de Chahal-zaak, waar het EHRM besliste dat Chahal, een verdachte terrorist, niet mocht worden uitgezet naar India vanwege het risico op schending van artikel 3 van het EVRM (Rudolf, 1998). De EU speelt een zeer belangrijke rol in het vormgeven van het asielbeleid van haar lidstaten, waaronder België. Richtlijnen zoals de Dublinverordening en de richtlijnen inzake gemeenschappelijke procedures en normen voor de erkenning van personen die internationale bescherming genieten, vormen het kader voor asielprocedures binnen de EU ("verordening (EU) Nr. 604/2013 van het Europese Parlement en de Raad van 26 juni 2013"; "richtlijn 2013/32/EU van het Europese Parlement en de Raad van 26 juni 2013"; "richtlijn 2011/95/EU van het Europese Parlement en de Raad van 13 december 2011").

In België vormen het VN-verdrag, het EVRM, en EU-richtlijnen de basis van de nationale asielwetgeving, zoals vastgelegd in de Verblijfswet van 15 december 1980. Deze wet regelt verschillende aspecten van het verblijf van vreemdelingen in België, inclusief de procedures voor toegang, verblijf en verwijdering (verblijfswet van 15 december 1980). Belangrijke Koninklijke Besluiten, zoals die van 8 oktober 1981 en 11 juli 2003, verduidelijken de uitvoering van deze wet, inclusief de organisatie en procedures van het CGVS en de RVV (Koninklijk besluit nr 1981001949 van 8 oktober 1981; Koninklijk besluit nr 2003000891 van 11 juli 2003). Het CGVS is verantwoordelijk voor het nemen van beslissingen, in eerste aanleg, over internationale bescherming en subsidiaire bescherming. Anderzijds is er de RVV, een administratief rechtscollege dat beroepen tegen beslissingen van het CGVS behandelt. De RVV heeft de bevoegdheid om beslissingen van het CGVS te herzien of te bevestigen, en in bepaalde gevallen te vernietigen (verblijfswet van 15 december 1980).

In een democratische rechtsstaat is de scheiding der machten een fundamenteel principe dat ervoor zorgt dat de macht niet geconcentreerd is bij een enkele personen, maar verdeeld is over de wetgevende, uitvoerende en rechterlijke macht (Klassen, 2011). De rechterlijke macht, die verantwoordelijk is voor het interpreteren van wetten, moet objectief opereren om de integriteit en het vertrouwen in het rechtssysteem te waarborgen (Kerkhoff, z.d.). Wanneer rechters worden beïnvloed door extralegale factoren, kan dit de geloofwaardigheid van het rechtssysteem ondermijnen.

Ondanks de verwachting dat juridische beslissingen objectief zijn, toont wetenschappelijk onderzoek aan dat beslissingen vaak worden beïnvloed door extralegale factoren, dat zijn factoren die niets te maken hebben met de wet of de zaak zelf. Studies tonen aan dat de uitslagen van sportwedstrijden juridische beslissingen kunnen beïnvloeden. Eren en Mocan (2018) onderzochten bijvoorbeeld het effect van de uitslagen van American footballwedstrijden op de straffen in jeugdrechtbanken in Louisiana. Ze vonden dat onverwachte verliezen van het universiteitsteam leidden tot zwaardere straffen in de week na de wedstrijd, vooral bij zwarte gedaagden. Chen en Loecher (2019) ontdekten dat rechters na een verlies van hun lokale American footballteam minder positieve beslissingen namen in immigratiezaken. Terroristische aanslagen kunnen ook de besluitvorming van rechters beïnvloeden. Brodeur en Wright (2019) ontdekten dat na de aanslagen van 11 september 2001 de kans op positieve asielbeslissingen voor aanvragers uit moslimlanden significant daalde in de VSA. Bielen en Grajzl (2021) vonden vergelijkbare effecten in Nederland na de moord op Theo van Gogh, waarbij het aandeel mannelijke vervolgers voor gewelddadige misdaden in de periode na de moord toenam.

In het empirisch onderzoek richt ik me op de centrale vraag of de terroristische aanslagen van 22 maart 2016 in Brussel invloed hadden op de beslissingen van de RvV in asielzaken die betrekking hebben op verzoekers uit landen met een moslimmeerderheid. Gezien de bestaande literatuur, waarin is aangetoond dat terroristische aanslagen een negatieve invloed kunnen hebben op de kans om de vluchtelingenstatus te verkrijgen (Brodeur & Wright, 2019) en dat mannelijke verdachten met een moslimachtergrond een grotere kans hebben op vervolging na terreuraanslagen (Bielen & Grajzl, 2021), werd de hypothese geformuleerd dat verzoekers uit landen met een moslimmeerderheid een kleinere kans zouden hebben op een hervormende beslissing van de RvV. Er werden deelvragen opgesteld om de centrale onderzoeksvraag te ondersteunen. Deze deelvragen richtten zich op de invloed van een moslimachtergrond op de kans op internationale bescherming en de mogelijke interactie met het geslacht van de verzoeker. De data voor deze studie werd verzameld door de onderzoeksgroep Beleidsmanagement aan de UHasselt en ter beschikking gesteld voor dit onderzoek. De data bestaat uit Nederlandstalige RvV-arresten van 2016, die onder andere informatie bevatten over de beslissing van het CGVS, het land van herkomst van de asielzoeker en de betrokken rechters. Na het verwijderen van observaties met ontbrekende gegevens, bleef een dataset van 1.741 arresten over.

De kans op hervorming van CGVS-beslissingen werd geanalyseerd met een *linear probability model* (LPM) op basis van een *ordinary least squares*-regressie. De afhankelijke variabelen waren 'Hervormd' (volledig hervormde beslissingen) en '(Deels) Hervormd' (volledig of gedeeltelijk hervormde beslissingen). In de regressieanalyses werd onderzocht of het land van herkomst van de verzoeker (met een moslimmeerderheid) invloed had op de kans op een hervormende beslissing. Uit de regressieanalyses bleek dat verzoekers uit moslimmeerderheidslanden een statistisch significant hogere kans hadden op een hervormende beslissing. In de analyse naar volledige hervormingen was er sprake van een 0,92% hogere kans voor deze verzoekers, terwijl in de analyse naar volledige en gedeeltelijke hervormingen een nog groter effect van 3,94% werd gevonden. Deze bevindingen suggereren dat er discrepanties bestaan in de beslissingen van de

RVV op basis van het land van herkomst van de verzoeker. Tevens bleek dat verzoekers uit moslimmeerderheidslanden een hogere kans hadden op een hervormende beslissing.

Verder werd de interactie tussen het geslacht en de moslimachtergrond van verzoekers onderzocht. Bij het observeren van alleen volledig hervormende beslissingen werd echter geen statistisch significant effect gevonden. Wanneer zowel volledig als deels hervormende beslissingen in aanmerking werden genomen, werd wel een significant effect waargenomen. Dit effect wees erop dat mannelijke verzoekers uit landen met een moslimmeerderheid een 2,47% kleinere kans hadden op een hervormende beslissing van de RVV tijdens het jaar 2016.

Het onderzoek naar de invloed van de terroristische aanslagen van 22 maart 2016 werd uitgevoerd met een verschil-in-verschil (DiD) onderzoeksopzet. Hierbij werd gekeken naar de periode rondom de aanslagen om te bepalen of er veranderingen waren in de kans op hervormende beslissingen voor verzoekers uit moslimmeerderheidslanden. Echter, zowel in de analyse met de uitkomstvariabele 'Hervormd' als met '(Deels) Hervormd' werd geen statistisch significant effect van de aanslagen waargenomen. Dit betekent dat er onvoldoende bewijs werd gevonden om te stellen dat de aanslagen een impact hadden op de beslissingen van de RVV-rechters. De afwezigheid van significante effecten kan mogelijk worden toegeschreven aan verschillende factoren, waaronder het kleine aantal volledig hervormde beslissingen in de steekproef en de mogelijkheid dat de aanslagen slechts een verwaarloosbaar effect hadden op de beslissingen. Deze bevindingen geven aan dat er geen doorslaggevend bewijs is om te concluderen dat de aanslagen van 22 maart 2016 een invloed hadden op de RVV-beslissingen voor verzoekers uit landen met een moslimmeerderheid.

Beperkingen van het onderzoek en aanbevelingen voor toekomstig onderzoek

Bij het evalueren van de resultaten van dit onderzoek is het belangrijk om de beperkingen ervan te erkennen en te bespreken. Hierna bespreek ik enkele belangrijke beperkingen die mogelijk de robuustheid van de bevindingen hebben beïnvloed en overloop ik enkele suggesties voor toekomstig onderzoek om deze beperkingen aan te pakken.

Ten eerste is er de beperkte omvang van de steekproef. Hoewel de dataset bestond uit 1.741 arresten, waren er slechts 14 volledig hervormde beslissingen, wat neerkomt op slechts 0,75% van de totale steekproef. Dit beperkte aantal volledig hervormde beslissingen maakt het moeilijk om robuuste statistische conclusies te trekken en kan hebben bijgedragen aan het niet waarnemen van significante effecten van de aanslagen, de steekproef voor deze analyse bestond uit 527 arresten, waarvan slechts 3 volledig hervormende beslissingen en 25 deels hervormende beslissingen. Een andere beperking betreft de gebruikte methodologie. Hoewel een LPM werd gebruikt voor de analyse, is bekend dat LPM's gevoelig zijn voor het probleem van heteroscedasticiteit, dat kan leiden tot minder betrouwbare schattingen. Hoewel er maatregelen zijn genomen om dit probleem te vermijden, zoals het clusteren van standaardfouten, blijven er methodologische beperkingen die de nauwkeurigheid van de resultaten kunnen beïnvloeden.

Toekomstig onderzoek zou moeten streven naar een grotere en meer diverse dataset. Dit kan worden bereikt door niet alleen Nederlandstalige arresten, maar ook Franstalige arresten in de analyse op te nemen, of door de tijdspanne te verlengen naar meerdere jaren. Tevens zou toekomstig onderzoek gebruik kunnen maken van een dataset van het CGVS, zij behandelen namelijk de verzoeken in eerste aanleg en beschikken bijgevolg over meer observaties. Op basis van deze verzoeken zou men eventueel andere inzichten krijgen met een DiD onderzoeksopzet. Daarnaast zou toekomstig onderzoek baat hebben bij het opnemen van extra verklarende variabelen die mogelijk invloed hebben op de beslissingen van de RVV.

De bevindingen uit dit onderzoek zijn specifiek van toepassing op asielberoepen binnen de Nederlandstalige kamer van de RVV en kunnen niet worden gegeneraliseerd naar alle asielberoepen in België.

Door de hierboven beschreven beperkingen en aanbevelingen in acht te nemen, kan toekomstig onderzoek een beter inzicht bieden in de complexe dynamiek van asielbeslissingen en de invloed van extralegale factoren zoals terroristische aanslagen. Het is van groot belang om deze kwesties verder te onderzoeken, zodat beleidsmakers en juridische instellingen beter geïnformeerde beslissingen kunnen nemen die bijdragen aan een eerlijke en rechtvaardige behandeling van asielzoekers.

Bibliografie

- Arana, J. E., & Leon, C. J. (2008). The impact of terrorism on tourism demand. *Annals of tourism research*, 35(2), 299-315. <https://doi.org/10.1016/j.annals.2007.08.003>
- Chen, D. L., & Loecher, M. (2019). Mood and the malleability of moral reasoning. *Available at SSRN* 2740485.
- Dahrendorf, R. (1965). Homo Sociologus. Ein Versuch zur Geschichte der Kategorie, Bedeutung und Kritik der sozialen Rolle. *Sociologický časopis*, 1(4), 484.
https://uha.summon.serialssolutions.com/2.0.0/link/0/eLvHCXMwtZ3ft4JQFMfv0I56af1cm bW7tXohnYiAPvRgjLTW1DVffGKXey-TmdAE2vSv71x-iba5eujlwi4MGJ-zwxc4PxBSmvVGbcsn kJZOCJeZ2IYo0-DNRdc0W-cqdajMaNzdZ_ymvE-Untk00obZIjVmPfmv5GEO2ItM2j_Qzw8KE7 AONgAjWAGMv7KDvj_387SUKKhLputJ4itZRKfSKlpIPR6IfijTUGROLUR4hchaSX5bPHHGoxD8 gWiXKxC6M7ivQJ_BZfOPUkU9d6IjSpO5dLZ8s4wQKIKNF4aJPA_3UIfexHox_yFsw5bZEK6ng ZufX0YkNIHXTICGMgsjufn0tdGVYDHCpomPaGxy0YVqvgPZOyplTvsUfdoTV6GvRDAYh7UQ99 zIwaPnKvFgUUVFjktYz2X83BcJl9gUEEplXi03P_eM7G4mF8hA5T1Y-7CZ5itEeDE1TJk4XwPU7S pHFStWV5imzBDR4YeCGU24YuOE1NwxEcM7tAefUMFDDCbV4n4wajqmdodtnc2z0a9IVW6lB BRbIM_DABZDlyjkqe77HLxAGle007YbCbMduMSLbIL1eI_WFdJx7I56iaq7jITZvfKkHHzJV1E5 XET8GpTYINyK_N_4bDMZB3A
- Danziger, S., Levav, J., & Avnaim-Pesso, L. (2011). Extraneous factors in judicial decisions. *Proceedings of the National Academy of Sciences - PNAS*, 108(17), 6889-6892.
<https://doi.org/10.1073/pnas.1018033108>
- Desmet, E. (2002). Vijftig jaar Verdrag van Geneva betreffende de status van vluchtelingen: een kritische balans. *Jura falconis/Katholieke Universiteit Leuven. Faculteit der Rechtsgeleerdheid.-Leuven*, 3, 377-427.
- Eren, O., & Mocan, N. (2018). Emotional Judges and Unlucky Juveniles. *American economic journal. Applied economics*, 10(3), 171-205. <https://doi.org/10.1257/app.20160390>
- Hirsch, P., Michaels, S., & Friedman, R. (1987). "Dirty Hands" versus "Clean Models": Is Sociology in Danger of Being Seduced by Economics? *Theory and society*, 16(3), 317-336.
<https://doi.org/10.1007/BF00139485>
- Hirshleifer, D., & Shumway, T. (2003). Good Day Sunshine: Stock Returns and the Weather. *The Journal of finance (New York)*, 58(3), 1009-1032.
<https://doi.org/10.1111/1540-6261.00556>
- Malouff, J. M., & Thorsteinsson, E. B. (2016). Bias in grading : A meta-analysis of experimental research findings. *The Australian journal of education*, 60(3), 245-256.
<https://doi.org/10.1177/0004944116664618>
- Yamagishi, T., Li, Y., Takagishi, H., Matsumoto, Y., & Kiyonari, T. (2014). In Search of Homo economicus. *Psychological science*, 25(9), 1699-1711.
<https://doi.org/10.1177/0956797614538065>
- Bias, Halo Effect and Horn Effect: A Systematic Literature Review.
<https://doi.org/10.6007/ijarbss/v13-i3/16733>
- Iotzov, V., Weiß, M., Windmann, S., & Hein, G. (2023). Valence framing induces cognitive bias. *Current psychology (New Brunswick, N.J.)*, 42(34), 30381-30392.
<https://doi.org/10.1007/s12144-022-03797-2>
- Nicolau, J. L., Mellinas, J. P., & Martín-Fuentes, E. (2020). The halo effect: A longitudinal approach. *Annals of tourism research*, 83, 102938. <https://doi.org/10.1016/j.annals.2020.102938>
- KaraÇay, A. B. (2023). Who is a Refugee?: A Critical Assessment of the 1951 Geneva Convention. *Yüzüncü Yıl Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*(62), 172-183.
<https://doi.org/10.53568/yyusbed.1370686>
- Rudolf, B. (1998). European Convention on Human Rights - absolute prohibition of torture - assessment of real risk of being subjected to torture abroad - effective national remedy in deportation proceedings involving national security. *The American journal of international law*, 92(1), 70. <https://go.exlibris.link/nDI7b96Y>
- Geddes, B., Wright, J., & Frantz, E. (2014). Autocratic Breakdown and Regime Transitions: A New Data Set. *Perspectives on politics*, 12(2), 313-331.
<https://doi.org/10.1017/S1537592714000851>
- Khushal Murkens, J. (2010). Constitutionalism. In (Vol. 1, pp. 288-295).
- Klassen, A. (2011). Separation Of Powers. In (pp. 597-598).
- Ahmed, S. (2020). *The 'War on Terror', State Crime & Radicalization: A Constitutive Theory of Radicalization* (1 ed.). Springer International Publishing.
<https://doi.org/10.1007/978-3-030-40138-2>

- Bersier, N., Bezemek, C., & Schauer, F. (2021). *Common Law - Civil Law: The Great Divide?* (1;1st 2022.; ed., Vol. 139). Springer International Publishing AG.
<https://doi.org/10.1007/978-3-030-87718-7>
- Bodenhausen, G. V., Sheppard, L. A., & Kramer, G. P. (1994). Negative affect and social judgment: The differential impact of anger and sadness. *European Journal of social psychology*, 24(1), 45-62.
- Brodeur, A., & Wright, T. (2019). Terrorism, immigration and asylum approval. *Journal of economic behavior & organization*, 168, 119-131. <https://doi.org/10.1016/j.jebo.2019.10.002>
- Hume, D. (2009). *Treatise of Human Nature: Being an Attempt to introduce the experimental Method of Reasoning into Moral Subjects* (1 ed.). The Floating Press.
<https://go.exlibris.link/NWNvWVbG>
- Jami, M. (2022). Testing the Limits of Human Rights' Dynamism: A Comparative Study of Afghan Women's Rights Under the Taliban Regimes (1996, 2021). *India quarterly*, 78(4), 602-616.
<https://doi.org/10.1177/09749284221127786>
- Keltner, D., Ellsworth, P. C., & Edwards, K. (1993). Beyond simple pessimism: effects of sadness and anger on social perception. *Journal of personality and social psychology*, 64(5), 740.
- Kruithof, M., & De Bondt, W. (2017). *Introduction to Belgian law* (Second;2;Second; ed., Vol. 2017: 1). Wolters Kluwer. <https://go.exlibris.link/nkXBL7m>
- Loschmann, C., & Marchand, K. (2021). The labor market reintegration of returned refugees in Afghanistan. *Small business economics*, 56(3), 1033-1045.
<https://doi.org/10.1007/s11187-019-00315-w>
- Prinz, J. (2007). *The Emotional Construction of Morals* (1 ed.). Oxford University Press.
<https://doi.org/10.1093/acprof:oso/9780199571543.001.0001>
- Asad, A. L. (2019). Deportation Decisions: Judicial Decision-Making in an American Immigration Court. *The American behavioral scientist (Beverly Hills)*, 63(9), 1221-1249.
<https://doi.org/10.1177/0002764219835267>
- Bielen, S., & Grajzl, P. (2021). Prosecution or Persecution? Extraneous Events and Prosecutorial Decisions. *Journal of empirical legal studies*, 18(4), 765-800.
<https://doi.org/10.1111/jels.12301>
- Bielen, S., Grajzl, P., & Marneffe, W. (2021). Blame based on one's name? Extralegal disparities in criminal conviction and sentencing. *European journal of law and economics*, 51(3), 469-521. <https://doi.org/10.1007/s10657-020-09670-6>
- Pronin, E., & Hazel, L. (2023). Humans' Bias Blind Spot and Its Societal Significance. *Current directions in psychological science : a journal of the American Psychological Society*, 32(5), 402-409. <https://doi.org/10.1177/09637214231178745>
- Blanke, H.-J., & Mangiameli, S. (2021). *Treaty on the Functioning of the European Union - a Commentary: Volume I: Preamble, Articles 1-89* (1;1st 2021.; ed.). Springer International Publishing AG. <https://go.exlibris.link/CNiqZqfR>
- Fitzpatrick, J. (1996). Revitalizing the 1951 refugee convention. *Harv. Hum. Rts. J.*, 9, 229.
- Rudolf, B. (1998). Chahal v. United Kingdom. No. 70/1995/576/662. *The American journal of international law*, 92(1), 70-74. <https://go.exlibris.link/ONOp9rXp>
- Zambelli, P. (2020). Knowing persecution when we see it: Non-state actors and the measure of State protection. *International journal of refugee law*, 32(1), 28-53.
<https://doi.org/10.1093/ijrl/eeaa001>

Verordening (EU) nr. 604/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een verzoek om internationale bescherming dat door een onderdaan van een derde land of een staatloze bij een van de lidstaten wordt ingediend (herschikking)

richtlijn 2013/32/EU van het Europese Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking)

RICHTLIJN 2011/95/EU van het Europese Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor

personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking)

Richtlijn 2008/115/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 2008 over gemeenschappelijke normen en procedures in de lidstaten voor de terugkeer van onderdanen van derde landen die illegaal op hun grondgebied verblijven

Richtlijn 2013/33/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 tot vaststelling van normen voor de opvang van verzoekers om internationale bescherming (herschikking)

Wet nr 1980121550 van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. *Belgisch Staatsblad*, 31 december 1980, p. 14584.

Koninklijk besluit nr 1981001949 van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. *Belgisch Staatsblad*, 27 oktober 1981, p. 13740.

Koninklijk besluit nr 2003000891 van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. *Belgisch Staatsblad*, 27 januari 2004, p. 4623.

Wet nr 1994021048 De gecoördineerde Grondwet van 17 februari 1994. *Belgisch Staatsblad*, 17 februari 1994, p. 4054.

Convention relating to the Status of Refugees, opened for signature 28 July 1951, United Nations, Treaty Series, vol. 189, p. 137. (entered into force 22 April 1954)

Protocol Relating to the Status of Refugees, United Nations, Treaty Series, vol. 606, p. 267, 31 January 1967

European Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms, as amended by Protocols Nos. 11 and 14, ETS 5, 4 November 1950

Charter of Fundamental Rights of the European Union, 2012/C 326/02, 26 October 2012

Brodeur, A., & Wright, T. (2019). Terrorism, immigration and asylum approval. *Journal of economic behavior & organization*, 168, 119-131. <https://doi.org/10.1016/j.jebo.2019.10.002>

Caniglia, E. C., & Murray, E. J. (2020). Difference-in-Difference in the Time of Cholera: a Gentle Introduction for Epidemiologists. *Current epidemiology reports*, 7(4), 203-211. <https://doi.org/10.1007/s40471-020-00245-2>

Bielen, S., & Grajzl, P. (2021). Prosecution or Persecution? Extraneous Events and Prosecutorial Decisions. *Journal of empirical legal studies*, 18(4), 765-800. <https://doi.org/10.1111/jels.12301>

Card, D., & Dahl, G. B. (2011). FAMILY VIOLENCE AND FOOTBALL: THE EFFECT OF UNEXPECTED EMOTIONAL CUES ON VIOLENT BEHAVIOR. *The Quarterly journal of economics*, 126(1), 103-143. <https://doi.org/10.1093/qje/qjr001>

Cuneo, T., & Harris, J. A. (2013). Reason and the Passions. *The Oxford Handbook of British Philosophy in the Eighteenth Century*, 226.

Dalton, A., Henry, D., Blackstone, S., Passuth, J., Gutowski, K., Birchfield, H., & Peterson, B. (2022). Does the Presence of a Physical Disability Affect Classification of Sexual Assault? *Journal of interpersonal violence*, 37(17-18), NP15075-NP15094. <https://doi.org/10.1177/0886260521997951>

Eren, O., & Mocan, N. (2018). Emotional Judges and Unlucky Juveniles. *American economic journal. Applied economics*, 10(3), 171-205. <https://doi.org/10.1257/app.20160390>

- Hester, R., & Hartman, T. K. (2017). Conditional Race Disparities in Criminal Sentencing: A Test of the Liberation Hypothesis From a Non-Guidelines State. *Journal of quantitative criminology*, 33(1), 77-100. <https://doi.org/10.1007/s10940-016-9283-z>
- Lundrigan, S., Dharmi, M. K., & Agudelo, K. (2020). Factors predicting conviction in child stranger rape. *Child abuse & neglect*, 101, 104242-104242. <https://doi.org/10.1016/j.chiabu.2019.104242>
- Nussio, E. (2020). Attitudinal and emotional consequences of Islamist terrorism. Evidence from the Berlin attack. *Political Psychology*, 41(6), 1151-1171.
- Rubaltelli, E., & Pittarello, A. (2018). Negative emotion and trait emotional intelligence in reaction to terrorist attacks. *Personality and Individual Differences*, 123, 247-252.
- Shayo, M., & Zussman, A. (2011). JUDICIAL INGROUP BIAS IN THE SHADOW OF TERRORISM. *The Quarterly journal of economics*, 126(3), 1447-1484. <https://doi.org/10.1093/qje/qjr022>
- Tranmer, M., & Elliot, M. (2008). Binary logistic regression. *Cathie Marsh for census and survey research, paper*, 20.
- Van Hoecke, M. (1979). *De interpretatievrijheid van de rechter*. Kluwer.
- Kerkhoff, T. Benoemingen, nevenfuncties en integriteit van bestuur in de Nederlandse Trias Politica: een literatuuroverzicht van theorie en empirie.
- Rothbard, S., Etheridge, J. C., & Murray, E. J. (2024). A tutorial on applying the difference-in-differences method to health data. *Current Epidemiology Reports*, 11(2), 85-95.
- Cattaneo, M. D., Jansson, M., & Newey, W. K. (2018). Inference in Linear Regression Models with Many Covariates and Heteroscedasticity. *Journal of the American Statistical Association*, 113(523), 1350-1361. <https://doi.org/10.1080/01621459.2017.1328360>
- Ellen, C., & Eleanor, M. (2020). Difference-in-Difference in the Time of Cholera: a Gentle Introduction for Epidemiologists. *Current Epidemiology Reports*. <https://doi.org/10.1007/s40471-020-00245-2>

Bijlagen

Bijlage 1:

Table 2

Effect of Sept. 11, 2001 on any relief granted: muslim-majority countries.

	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
Asylee from Muslim-maj. country	0.112 (0.048)	0.131 (0.048)	0.121 (0.034)	0.121 (0.034)	0.120 (0.034)
After Sept. 11, 2001	-0.020 (0.008)	-0.013 (0.009)	-0.008 (0.008)	-0.005 (0.011)	-0.009 (0.011)
Muslim-maj. country × After Sept. 11, 2001		-0.038 (0.014)	-0.036 (0.012)	-0.036 (0.012)	-0.032 (0.011)
Observations	48,340	48,340	48,340	48,340	48,340
R-squared	0.012	0.012	0.174	0.174	0.186
Applicant controls			✓	✓	✓
Temperature			✓	✓	✓
Judge FE			✓	✓	✓
City FE			✓	✓	✓
Month FE				✓	✓
City × Month FE					✓

Note: This table shows OLS estimates of Eq. (1). The unit of observation is a case. The dependent variable is a dummy that equals one if asylum is granted and zero otherwise. The time period is March 15, 2001 to March 9, 2002. Applicant controls include application type, detention status, and legal representation. Judge, city, month, and city-month fixed effects are included. Temperature is the mean temperature on the day of the hearing from 6 a.m.–4 p.m. Standard errors are clustered by country of origin and are shown in parentheses.

Bijlage 2:

Table 3

Effect of Sept. 11, 2001 on any relief granted: attack associated countries.

	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
Asylee from associated country	0.249 (0.056)	0.303 (0.048)	0.252 (0.034)	0.251 (0.034)	0.248 (0.034)
After Sept. 11, 2001	-0.014 (0.009)	-0.013 (0.009)	-0.009 (0.008)	-0.010 (0.012)	-0.017 (0.012)
Associated country × After Sept. 11, 2001		-0.099 (0.031)	-0.064 (0.027)	-0.062 (0.026)	-0.060 (0.026)
Observations	39,882	39,882	39,882	39,882	39,882
R-squared	0.006	0.007	0.173	0.173	0.186
Applicant controls			✓	✓	✓
Temperature			✓	✓	✓
Judge FE			✓	✓	✓
City FE			✓	✓	✓
Month FE				✓	✓
City × Month FE					✓

Note: This table shows OLS estimates of Eq. (1). The unit of observation is a case. The dependent variable is a dummy that equals one if asylum is granted and zero otherwise. The time period is March 15, 2001 to March 9, 2002. Applicant controls include application type, detention status, and legal representation. Judge, city, month, and city-month fixed effects are included. Temperature is the mean temperature on the day of the hearing from 6am–4pm. Standard errors are clustered by country of origin and are shown in parentheses.

Table 4: Main Results

	Dependent variable: Prosecute						
	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
Post Murder $\times$ Muslim	0.164 (0.086)* [0.051]***	0.170 (0.086)** [0.052]***	0.141 (0.086)* [0.052]**	0.126 (0.086) [0.062]*	0.134 (0.083) [0.050]**	0.197 (0.084)** [0.054]***	0.385 (0.173)** [0.118]***
Muslim	0.053*** [0.053]*** -0.130**	0.051*** [0.051]*** -0.136**	0.045*** [0.045]*** -0.118*	0.030*** [0.030]*** -0.100	0.051** [0.051]** -0.0908	0.054*** [0.054]*** -0.132**	0.125*** [0.125]*** -0.0286
Post Murder	(0.065) -0.034 (0.032)	(0.065) -0.034 (0.032)	(0.067) -0.034 (0.032)	(0.068) -0.034 (0.032)	(0.066) -0.034 (0.032)	(0.063) -0.034 (0.032)	(0.116) -0.034 (0.116)
Biweek FE	No	Yes	Yes	Yes	Yes	Yes	Yes
Suspect characteristics	No	No	Yes	Yes	Yes	Yes	Yes
Crime characteristics	No	No	No	Yes	Yes	Yes	Yes
Crime month-by-year FE	No	No	No	No	Yes	Yes	Yes
Interactions Post Murder and controls	No	No	No	No	No	Yes	Yes
Muslim time trend	No	No	No	No	No	No	Yes
R ²	0.008	0.013	0.070	0.109	0.179	0.217	0.219
Observations	1193	1193	1193	1193	1193	1193	1193

NOTE: The table reports ordinary least squares results. The dependent variable is Prosecute. The unit of observation is a charge. The sample includes all charges processed within 6 weeks before and 6 weeks after the van Gogh murder (12-week bandwidth). Respective standard errors reported in parentheses, [square brackets], and curly brackets are clustered at the level of the case, city of crime, and accused's country of birth. **, * and * denote statistical significance at the 1%, 5%, and 10% levels, respectively.

Bijlage 4:

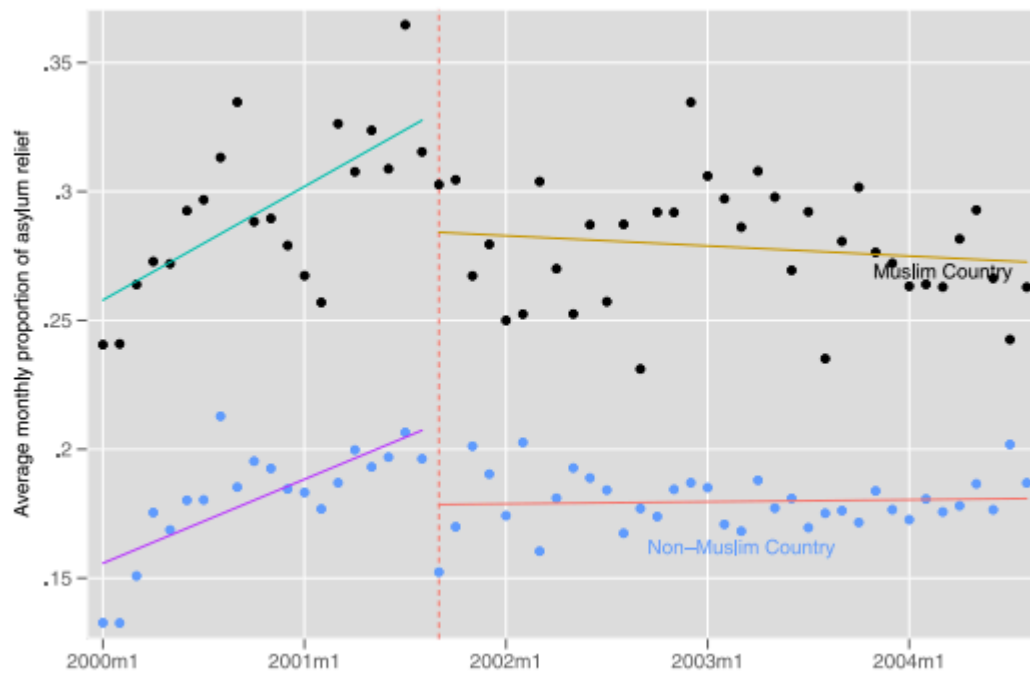


Fig. 1. Average monthly relief rates: muslim-majority countries v. other applicants.

Bijlage 5:

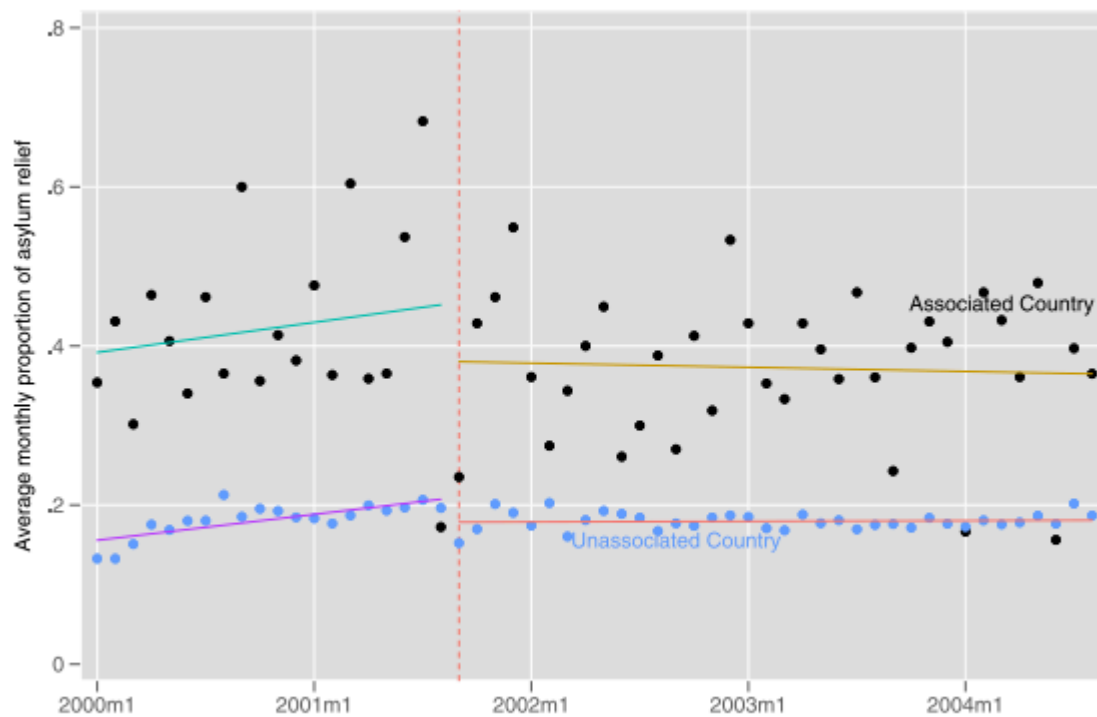


Fig. 2. Average monthly relief rates: attack associated countries and non-attack associated countries.